

NEW YORK PUBLIC LIBRARY
DIV. 8
GRAND CENTRAL STA. BOX 2231
NEW YORK 17, N.Y.

DEC 16 1968

VIENTYBĖ

The Oldest Lithuanian Newspaper in the World

82 M. 18 N.

192 Highland Boulevard
Brooklyn, N. Y. 11207

1968 M. LAPKRIČIO (NOVEMBER) 8 D.

Telefonas:
Apiegate 7-7257

KAINA 20 C.

Foto V. Zalatoriaus

VIRGILIJUS NOREIKA, Vilniaus Valstybinės Operos pirmaeilis solistas, kuris šiuo metu koncertuoja Kanadoje ir JAV. Prie fortepijono jo žmona Žaneta, kuri jam akompanuoja. Sekmadienį, lapkričio 24 d. 2:30 valandą po pietų, šį talentingą Lietuvės dainininką girdėsime Brooklyn Academy of Music koncertinėje salėje, kur įvyksta jo koncertas.

Daugiau 12 psl.

LIETUVIAI PASAULYJE

* Worcester, Mass. lietuvių piliečių klubas lapkr. 3 paminėjo savo 65 m. sukaktį. Vadovavo pirm. Charles Tagmenas, kuris išrinktas Mass. seimelio nariu. Teks klubui rinkti kitą pirmininką. Klubo namai vieni gražiausių šiame mieste.

* Prel. Konstantinas A. Vassys, Worcester, Mass. pagerbtas 80 m. amžiaus ir 55 m. kunigystės sukaktį progą.

* Boston Herald Traveler gražiai atsiliepią apie pavykusį Chorus Pro Musica koncertą Bostone, pažymėdamas, kad "Lithuanian Night Shines." Didingai skambėjo komp. Juliaus Gaidelio kantata, kurią išpildė amerikiečių choras su orkestru. Solistai Arnoldas Vokietaitis ir D. Stankaitytė taip pat įvertinti.

* Matas Zujus, Garso redaktorius, sulaukė 75-tojo gimtadienio.

* Vladas Rask-Rasčiauskas, American Travel Biuro Chicagoje prezidentas dalyvavo ir Mexico City pasaulinėje olimpiadoje.

* Saulius Ellisonas, žinomo Lietuvos gamtininko - zoologo-kraštotyryninko sūnus, dėsto Japonų istoriją bei kultūrą Colby, Maine kolegijoje. Jis yra ir Rytų Azijos komiteto vedėjas.

* Ignas Žalys, buvęs Quebec provincijos Kanadoje šachmatų čempionas dalyvavo Bostono šachmatų pirmenybėse. Nors čempionato nelaimėjo, bet iš 5 taškų, surinko 3. Po tiek pat surinko ir K. Merkis ir A. Leonavičius.

* Onos Ivaškienės iš Bostono vadovaujamas tautinių šokių ansamblis ruošiasi ateinančių metų vyksiančiam Amerikos kūno kultūros draugijos suvažiavimui bal. 12 Sheraton viešbuty, Bostone.

* G. Karosas, republikonų kandidatas Mass. seimeliui neišrinktas. Tegavo tik 3,157 balsus. Demokratų kandidatai airiai gavo po arti 12,000 balsų.

* Naujosios Anglijos Laisvės Varpo radijo programa Bostono apylinkėse atsidūrė pavojuje. Stotis WKOX Framingham, Mass. nuo naujų metų lietuvių programai sutarties nepanauja. Gauti kitą stotį sunku, o jei ir būtų įmanoma, bus daug brangesnė. Lapkr. 3, sekm. 1 v. p. p. S. Bostono lietuvių piliečių draugijos salėje susauktas šiai programai gelbėti rėmėjų susirinkimas. Programai vadovauja P. Viščinis. Jį pervedinama sekmadienį rytais nuo 8 iki 9 v. FM 105 megaciklų bangomis.

* Naujojoje Anglijoje sėkmingai veikia Minkų vadovaujama programa iš WLYN, 1360 kc. ir FM 101.7 mc. Ji pervedama sekmadieniais nuo 1 iki 1:30 v. dieną.

* Juozas Audėnas, VLIKo vicepirmininkas kalbėjo S. Boston, Mass. lietuvių salėje, lapkričio 10, 3 v. v. Lietuvos kariuomenės atkūrimo 50 m. sukakties minėjime, kuris bus pradėtas pamaldomis 10 v. ryto Sv. Petro ir Povilo lietuvių parapijos bažnyčioje. Meninę dalį atliks Meno mėgėjų ratelis iš Worcester, Mass.

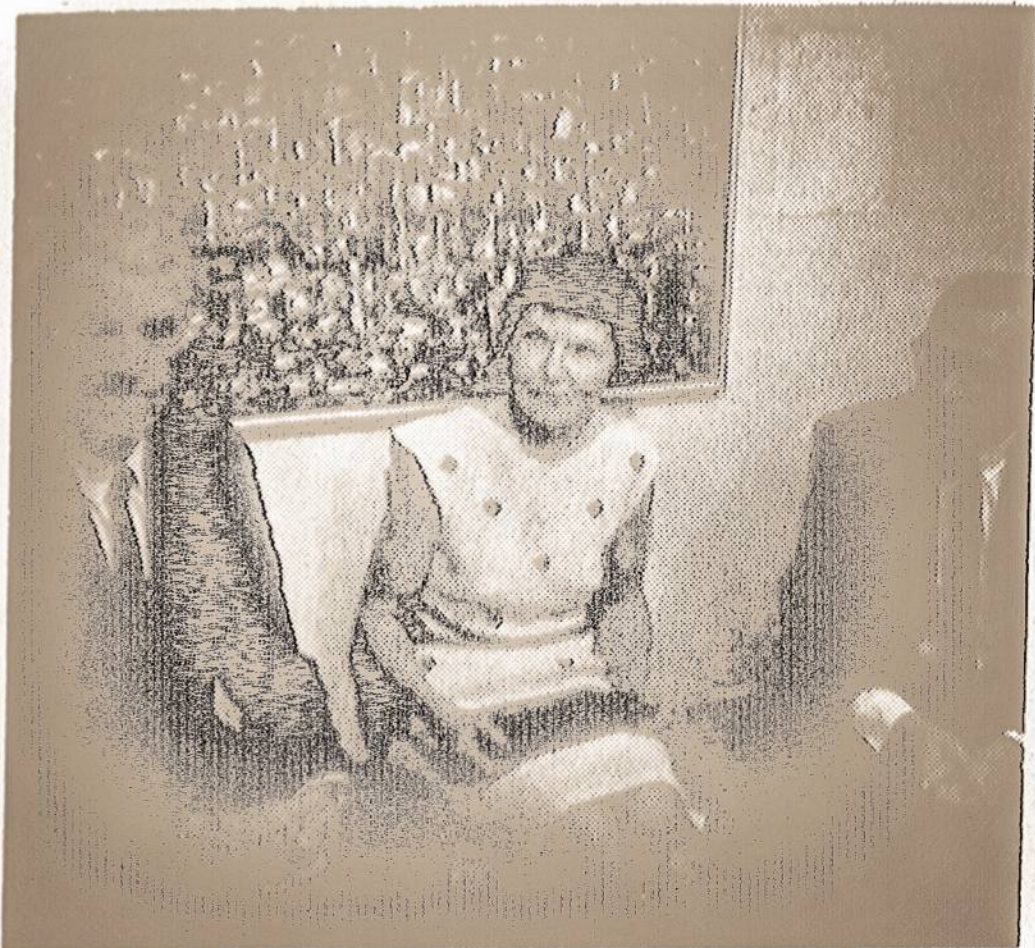
* Alfredas Puzarauskas iš Montreal, Kanados -- Londone, Anglijoje Britų pagalbą reikimo kraštams, ypač Afrikai, eina svarbias pareigas centriniame sekretariate.

* Prof. dr. Algirdas J. Greimas iš Paryžiaus pakviestas kaip vizituojantis profesorius trimestriui Berkeley, Cal. universitete skaityti lingvistikos ir semantikos paskaitas. Jis yra šios mokslo srities pripažintas autoritetas. Kalifornijoje su žmona O. B. Bagdonaitė-Greimiene bus iki metų galo.

* Kun. Alg. Kezys susuko V skautų stygklos filmą, kuris ruošiamas Chicago lietuvių foto archyve, pridedant garsą.

* Dr. Albinas Grigaitis mirė Chicagoje sulaukęs 75 m. Lietuvoje buvo Varėnos džiovininkų sanatorijos gydytojas.

* Čiurlionio ansamblis koncertuos gruodžio 7 d. Lietuvių namuose, 3015 Tilman St., Detroit, Mich.

Dailininkė Jadvyga Paukštie jos kūrybos parodoje Bakzėko Lietuvių Kultūros muziejuje su dail. P. Kaupu (kairėje) ir inž. Eiva.

Foto E. Sulaičio

* JONAS KAZANAUSKAS, 78 m. amžiaus bankininkas mirė Chicagoje. Jis buvo Mutual Federal Savings & Loan Ass'n prezidentas. Liko žmona Antoinette.

* VINCAS TAMOSIŪNAS, Detroit, Mich. uolus veikėjas, šaulių pirmininkas, veikėjų pagerbtas. Tarp kitų dalyvavo trys buvę Lietuvos ministrai: Gen. Kazys Musteikis, gen. Stasys Dirmantas ir adv. Rapolas Skipitis.

Knight Cap

August Traun, sav.

LIETUVIŲ RESTORANAS

UŽKANDŽIAI

PIETŲ

VAKARIENĖ

IVAIRŲS

ŽUVIES

PATIEKALAI

GERI VALGIAI IVAIRŲS
GĖRIMAI PRIEINAMOMIS
KAINOMIS

810 Chestnut St.
Philadelphia

Winter Garden Tavern Inc.

1883 Madison Street
Brooklyn, 27, N. Y.
Tel. EVERgreen 2-6440

VYT. BELECKAS
Savininkas

**SALĖ VESTUVĖMS IR KITOKIOMS
PRAMOGOMS. BE TO, DUODAMI
POLAIDOTUVINIAI PIETŲS.**

*Pirmos rūšies lietuviškas maistas
prieinama kaina.*

DĖMESIO!

dovanų siuntėjams į LIETUVĄ, ir USSR

Mes džiaugiamės galėdami pranešti, kad sparčiai padidėjus klientų skaičiui ir veiklai mums pasisekė pasiekti tokių pagerinimų:

1. Pagreitinti užsakytų dovanų pristatymą.
2. Suprastinti Vnešposyltorg'o užsakymų vykdymo procedūras.
3. Padidinti Vnešposyltorg'o krautinių ir sandėlių skaičių visoje U.S.S.R.
4. Padidinti visokių prekių pasirinkimą — drabužių, medžiagų, avalynės ir t.t.
5. Sudaryti naują sistemą patvirtinimui, kad užsakymai įvykdyti. Pasek pavyzdžiu tūkstančių mūsų klientų, kurie patyrė, kad dovana per

PODAROGIFTS, Inc.

yra geriau negu:

- A. Siuntinio siuntimas iš čia (jokio multo užsakymams per Podarogifts);
- B. Money order arba banko perlaida (negalioja specialiose Vnešposyltorg'o krautinėse);
- C. Jokių kitų primokėjimų (Vnešposyltorg moka mums komisią).

**APLANKYKIT MŪSŲ PARODINĘ SALĘ
NEW YORKE**

Siųskite savo užsakymus ar klausimus į

PODAROGIFTS, Inc.

(Vieninteli dovanų atstovai JAV-se)

220 Park Ave. South (corner 18th Street)
New York, N.Y. 10003
Tel. 212-228-9547

arba į prie jo prisijungusias firmas:

PACKAGE EXPRESS & TRAVEL AGENCY, Inc.
1776 Broadway, New York, N.Y. 10019
Tel.: 212 581-6590 581-7729

arba į bet kurį jų skyrių
GLOBE PARCEL SERVICE, INC.
716 Walnut Street, Philadelphia, Pa. 19106
Tel.: 215 WA 5-3455

arba į bet kurį jų skyrių
COSMOS PARCELS EXPRESS CORP.
45 West 45th Street, New York, N.Y. 10036
Tel.: 212 CI 5-7905

arba į bet kurį jų skyrių

Lietuviškoje Chicagoje

Aldona Ličkutė-Jusionienė, atvykusi pavišėti pas savo tėvus iš Lietuvos, yra pasižymėjusi dailės srityje. Ji ne tik pati kuria, bet dėsto meną Vilniuje Dailės Institute. Ten ji turi atsakingas pareigas -- yra keramikos katedros docentė.

Viešnia iš Lietuvos gerai pažįsta Lietuvos dailės gyvenimą, juo domisi, seka. Pasakojo, kad dailininkams gerų išpūdžių paliko dail. Vizgirdos iš Amerikos viešėjimas. Jis supažindino Lietuvos dailininkus su išeivijos dailininkų kūryba.

Dail. Aldona Ličkutė-Jusionienė (viduryje) Vilniaus Dailės Instituto keramikos katedros vedėja, dabar viešinti Chicagoje, kalbasi su Ona ir Edvardu Šulaičiais.

Foto J. Kasakaicio

ATOSTOGOS HAVAJŲ SALOSE

— Tas dar negyveno, kas nebuvo Havajuose, — sako senas havajiečių posakis. Vasario 22 d. organizuojame 14 dienų ekskursiją į Havajų salas, kur galėsite praleisti atostogas prie ramaus vandenyno, po lingvančių palmių, tarp spalvingiausių gėlių. 14 dienų viešbučiai Havajuose, skraidymas po salas, 7 dienas visas maistas ir vežiojimas po įdomesnes vietas. Kelionė lėktuvu ekstra. Dėl informacijų kreipkitės į

American
TRAVEL SERVICE
BUREAU
WALTER RASK, prezidentas
9727 So. Western Avenue
Chicago, Illinois 60643
Tel.: 238-9787

Vietų skaičius ribotas, reikia tuojau registruotis. Pildome aplikacijas tiems, kurie 1969 metais norėję porą mėnesių praleisti Lietuvoje pas gimines. Iškvičiame žmones iš Lietuvos. Parūpiname bilietus į užsienius ir į visus Amerikos miestus.

DAIL. J. PAUKŠTIENĖS PARODA

Dail. J. Paukštienė, jau ne naujokė meno parodų salėse ne tik išeivijoje, bet ir prieškariniais metais Lietuvoje, vėl pasirodė Chicagos visuomenei -- šį kartą Balzeko Lietuvių kultūros muziejuje. Savo gerbėjus ji pradžiugino su keliasdešimčia naujų darbų, šviesiomis spalvomis mielių akiai ir širdžiai. Ši dailininkė, kuri kasdieninę duoną pelnosi iš fizinio darbo, stebina savo energija ir gajumu, reiškiantis ir kūrybiuose platuose. Tai lietuviško atkaklumo pavyzdys.

PO RINKIMŲ

Ligi šiol turimomis žiniomis, Chicago republikonams nepavyko per rinkimus pavertti iš demokratų balsų daugumos. Republikonų eilėse buvę lietuviai tokiu būdu negalėjo būti išrinkti, nors lietuviai savuosius rėmė nuoširdžiai ir įspūdingai. Deja, Chicagoje lietuvių skaičius per mažas rinkimų rezultatams nulemti. Suprantama, kad lietuviai veikė ir tarp kitataučių, bet ir čia yra galimybių ribos, kurias pasiekus dar neužtenka balsų laimėjimams pasiekti.

Valdas Adamkus buvo vienas iš trijų republikonų kandidatų į postą sanitariniam distrikte. Postas nėra reikšmingas, bet vertingas tam, kas turi vilčių ateityje siekti didesnės karjeros. Demokratai čia irgi buvo išstatę tris kandidatus. Sanitariniam distrikte ligi šiol buvo 5:4 direktoriai demokratų naudai. Republikonai turėjo laimėti bent vieną vietą, kad galėtų turėti persvarą savo naudai. Vienas republikonas turėjo būti perrenkamas iš senojo direktorių sąstato. Vadinasi rinkimus turėjo laimėti bent du republikonai, iš kurių vienas turėjo būti arba lietuvis Adamkus arba negras Spragins. Išėjo taip, kad labai aiškia balsų persvara visas tris vietas laimėjo demokratai. Demokratai čia surinko 612-618 tūkstančių balsų, republikonai -- 420-441 tūkstančius balsų.

Republikonas Valukas surinko 260.402 balsų, o jo oponentas demokratas -- 401.164 balsus. Aišku, laimėjo demokratas.

Frenkas Savickas, atrodo, jau laimėjo, bet jis demokratas.

Lietuviai Chicagoje laimėjo bent tiek, kad kitus įtikino ir patys įsitikino Chicagos gyvenime užimant nenulemiančią vietą. Labai galima, bet ir prieš nemalonią tikrovę nedera užsimerkti.

MIRĖ J. IGNATONIS

Mokytojas Jeronimas Ignatonis, anksčiau vadovavęs Amerikos liet. Švietimo Tarybai, mirė lapkričio 12 d. ištiktas širdies smūgio. Gyvendamas Amerikoje, velionis buvo pamėgęs romanų rašymą ir net už vieną jų ("Ir nevesk mus į pagundą") 1958 m. laimėjo Draugo romano premiją. J. Ignatonis buvo gimęs 1902 m.

NAUJAS VIENYBĖS ATSTOVYBĖS ADRESAS

Nuo gruodžio 1 pasikeičia Vienybės atstovybės Chicagoje adresas. Naujasis adresas: 1911 S. 49 St., Cicero, Ill. 60650. Šiuo adresu galima pasiekti ir Vienybės redaktorių Chicagoje Edv. Šulaitį.

* ED. ŠULAITIS buvo plačiau atžymėtas Cicero Life laikraščio spalio 27 laidoje. Rašoma apie jo viešėjimą New Yorke ir spaudos darbą.

Naujai išrinktas Amerikos prezidentas Richard M. Nixon su Vienybės redaktoriu Chicagoje Edvardu Šulaičiu.

Ignas Sakalas (kairėje) Chicagos Filatelistų Draugijos "Lietuva" pirmininkas kartu su Jonu Jakubausku prie šv. Antano parapijos mokyklos, kur įvyko Cicero jaunujų filatelistų paroda.

Foto E. Šulaičio

HAVEN REALTY

INSURANCE TRAVEL AGENCY MUTUAL FUNDS
Perkant -- Parduodant Namus ar Išnuomojant Butus
Apraudos

federalinių ir valstybių (Income Tax) užpildymą, pirkimui piniginių perlaidų (Money Orders) ir įvairiausių kitais reikalais, — kreipkitės į

Joseph Andrusis - Tel. VI 7-4477
87-09 Jamaica Avenue
Woodhaven, N. Y. 11421

BILIAI PARDUODAMI VISOMIS SUSISIEKIMO PRIEMONėmis I VISAS PASAULIO VIETAS.

Atdara kasdien nuo 9 v. r. iki 9 v. v.

SIUNTINIAI Į LIETUVĄ

Licenzijuota lietuvių įmonė, registruota U. S. Department of Justice

COSMOS PARCELS EXPRESS CORP.

MARQUETTE GIFT PARCELS SERVICE

2608 W. 69th St., Chicago, Ill. 60629. — Tel. WA 5-2787

2501 W. 69th St., Chicago, Ill. 60629. — Tel. WA 5-2737

3333 So. Halsted St., Chicago, Ill. 60608. — Tel. 254-3320

DIDELIS PASIRINKIMAS medžiagų ir visų kitų Lietuvoje pageidaujamų prekių labai prieinamomis, žemesnėmis negu kitur kainomis. **KREIPKITES** į mūsų vienintelę Chicagoje lietuvių įstaigą, turinčią teisę SAVO VARDU siųsti siuntinius tiesiai iš Chicago į Lietuvą.

Vedėjai: E. ir V. ŽUKAUSKAI

Republic LIQUOR STORE

JUOZAS BRUŽINSKAS
Vedėjas

322 Union Ave. Brooklyn, N. Y.

Tel. EV 7-2089

VIENYBĖ

The oldest Lithuanian newspaper in the world was established by Juozas J. Paukštys in 1886. It is published bi-weekly by Valerie Tysliava and Jonas Valaitis at 192 Highland Blvd., Brooklyn, N. Y. Telephone Applegate 7-7257. Editor: Jonas Valaitis; Managing Editor: Valerie Tysliava; Senior Editor: Vytautas Sirvydas; English Editor: Demie Jonaitis; Associate Editor: Edwardas Sulaitis. Entered as Second Class Matter October 23, 1907, at the Post Office in Brooklyn, N. Y. Subscription rate: \$7.00 for one year. Advertising rates on application. All rights reserved and no part of this newspaper may be reproduced without the consent of the Publishers. All manuscripts are subject to editing.

mes

VYTAUTAS ŠIRVYDAS

Lietuva jau kitokia. Bet kokia? Baugu, pasakyti, nes tautos kamieno sveikumui pasitikis tautininkas — gautų pylos iš kairės ir dešinės. Kitoki jau ir už Lietuvos ribų gyvenę lietuviai, bet pasakyti kaip, — taip pat nedraus.

Vasario 16-osios pareiškimo 50 metų sukaktį išieivija paminėjo pagal išgales ir sugebėjimą. Stipresnių įspūdžių, tačiau, neliko. Tautos ateičiai bene naudingiausia buvo vis stiprėjanti nuotaika — Lietuvos lietuviams sukti ne nugarą, bet veidą ir draugišką ranką. Veidininčius "siekiama vadinti naujais "tautininkais", o prašilusį galvų "nugarininkus" — valstybininkais." Pirmieji pasireiškė jaunimo spaudoje ir suvažiavimuose Australijoje ir Amerikoje, Lietuviškų studijų savaitėje Vokietijoje ir paskaitose Bendruomenės seime New Yorke.

Reiškia, palaipsniui visuomenėje įsivyrėja Vienybės nuotaika, kurią "jaunosios kartos" Metmenų žurnalo redaktorius, dr. V. Kavolis visuomenei pristatė 1962 metais (nr. 5) — pasilinkus vieneriems metams po šios nuotaikos pradininko. Vienybės redaktoriaus — leidėjo, poeto Juozo Tysliavos mirties. Atpasakokime dr. Kavolio to meto mintį:

— Mūsų suakmenėjusių anti ir pro komunistinių blokų tarpe pavidalinasi "trečioji jėga", kurios pagrindiniu reiškiu šiandien darosi savaitraštis Vienybė (seniausias lietuvių laikraštis pasaulyje). Naują bloką galima vadinti nekomunistiniu. Jo įvairių pažiūrų žmonės pageidautų nepriklausomos Lietuvos, bet priešo išvados, kad nepriklausomybei atstatyti artimoje ateityje realių vilčių nėra. Todėl pasiryžę "padėti lietuvių tautai", nekeldami nepriklausomybės. Jėgą sudaro raštingi, todėl jų raštuose galima rasti prasikišant formavinosi motyvų. Pirmoj vietoj, rodos, stovi tautinis išsipareigojimas. Antroj — galima įžiūrėti laikraštine atsakomybę tiksliai ir teisingai informuoti, kas iš tikrųjų Lietuvoj ir išieivioj dedasi.

Tautinis išsipareigojimas padėti lietuviams Lietuvoje (reiškia, tautai) yra senosios kartos Amerikos lietuvių senas principas, kuris kaip ir tik tinka seniausiam lietuvių laikraščiui pasaulyje Vienybei. O tiksliai ir teisinga informacija, rodos, privalėtų būti visai mūsų spaudai gairė, ko, deja, dar nėra.

Mūsų istorikai per 50 metų, rodos, privalėjo išsidirbti apytikriai tikslią nuomonę apie Vasario 16-tosios pareiškimo svorį ir paskelbimo aplinkybes. Tačiau to nėra. Dalyką dažnai dengia ne istorikams brangus principas kaip iš tikrųjų buvo, bet karžygiškuose darbuose nedalyvavusiųjų išpūstomis krūtinėmis romantika, oracijos ir deklamacijos.

Sveikintinas V. Trumpos straipsnis vėliausiame Metmenų žurnale, keliąs Vasario 16-tosios pareiškimo vaidmenį nepriklausomos Lietuvos idėjos istorijoje. Jis sako: — Ligi šiol apie pareiškimą

Tęsiama 5 psl.

Gianakalis

IŠ KAIRĖS IR IŠ DEŠINĖS

Laiškų lietuviams konkursas

Jezuity leidžiamų Laiškų Lietuviams redakcija, atsižvelgdama į faktą, kad mūsų išieivijoje pasitaiko nemaža nesantaikos, nesutarimų ir susiskaldymo, ir norėdama tautiečių tarpe skleisti darnaus sugyvenimo mintį bei dvasią, parinko temą "Tolerancija ir ištikimybės principams, kryžiuojantis pažiūroms ir nuomonėms" ir skelbia konkursą. Skiriamos trys premijos, kurios mums ne tiek įdomios, kiek temos aktualumas. Mūsų visuomenėje iš tikro nesutarimų gausu, o susiskaldymas ir tolerancijos stoka veikia žudančiai.

Tolerancijos ir principams ištikimybės klausimas atsirado tada, kai Dievas prasiimanė velnių. Sugrūdo tuos velnius į pragara, bet jie ramūs paskirtoje vietoje nelindėjo, o ypač išplėtė veiklą tarp žmonių. Dievas pats ir per pranašus įspėdinėjo žmones būti ištikimais dieviškiems principams ir be jokios tolerancijos velniškiems principams. Ir žemėje niekas velnių neužtarė, kankino ir žudė net tariamus velnių simpatikus, pačius velnius žemino bei šmeizė, piešiniuose jiems uodegas priseginėjo ir t. t. Nebuvo geriau ir ten, kur prisitaisė velnias, net patį Dievą nukryžiuojo, o kiek dar ir šiaip visokio pikto žemėje pridarė!

Atsisukant į žmones, konkrečiai — į lietuvius, reikia priminti, kad jie jau iš seno buvo mokomi būti ištikimais principams, bet vis net ir neprasizijojant apie toleranciją kitų principams. Bent kelis šimtmečius lietuviai katalikas eretikus sėkmingai vadino netikėliais, bambizais, arkliais ir t. t. Gi eretikai atsilygino visiškai priderant. Antai, klaidėdikiškai sukūrė tokį liaudies medicinos perlą: "Kad koki merga į patalą šlapin, tad reikia su tokia merga į katalikų bažnyčią eiti ir pro duris įeiti sakyti: "Myzals įeina! Tad ta sloga pasiliaun" (Tautosakos darbai, III, 29 psl.).

Dabar berods, jau apsižiūrėta, kad šitokia kitaip galvojančių "tolerancija" nėra vertinga žmonių santykiavimo priemonė. Tik nelengva atsisakyti to, kas šimtmečiais per klaidą laikyta dorybe.

Iš tikrųjų yra taip, kad žmonės suklusta nežinodami savo galių ribos. Jie jau per daugelį amžių įpratę elgtis maždaug taip: susumuoja savo laiką žmonijos žinojimui bei polinkius ir iš to viso sukuria pasaulėžiūrą, kuri, jų manymu, turi visuotinio tikrumo.

Laikas eina, žmonijos žinių bagažas vis didėja, kritiška tomis žiniomis pagrįsta pasaulėžiūra vis keičiasi ir ant kiekvieno pasikeitimo laiptelio jau tarsiasi užlipus į viršūnę. Deja, galimas daiktas, dar ne viena amžių žmonija išgyvens, neatpažįstamai papildnės žmonijos patyrimo bagažas, o ligi absoliutaus ir pilno žinių apie visatą žmonių bus dar vis labai toli. Bet tai neklaidys kiekvienu metu daug kam tartis "žinant viską". Aišku, kad ir tariamai tobulas žinojimas veda į pagundą tariai mažiau tobuvo žinojimo atstovus priversti priimti "tobuliausią" žinojimą ir "tobuliausią" tikėjimą. Čia ir glūdi netolerancijos idėjiniai pagrindai. Daug kas nuo "tobulo" žinojimo gelbstisi nieko nei teigdamas, nei neigdamas. Ir ką žmogus galėtų padoresnio išgalvoti už toleranciją bet kokioms pažiūroms, jei žino, kad žmonės yra linkę į gerį, bet kūrė ir kuria gausybės visokių teorijų, visokių tikėjimų, rodė daug kelių į gerį, bet visa tai buvo, yra ir paliks be absoliutaus tikrumo, vis žmogiškos ribotos vertės? Deja, ir tokia tolerancija tėra vienas iš žmogiškųjų klaidžiojimų, nes kai kur, pvz. moralės srity, nieko nei teigdamas, nei neigdamas netoli teneisli!

Atsisukant į lietuvius, konkrečiai — į išievių visuomenę, dažniausiai sutinkame ne nutautusią menkystą, bet gerą lietuvių patriotą, nuolat pasiūpinėjantį prieš dvidešimt penkerius metus įspirtą užpakalį ir nieko daugiau netroškiantį, tik — įspirti tiems, kurie jam įspyrė (ir toki troškimą kažkodėl tas lietuvis vadina politika, kova už tautos ateitį, patriotizmu ir kitokiais gražiais ir ne taip gražiais vardais). Šis žmogus tau gali atleisti visas nuodėmes, didžiulias septynias ir kitas taip pat labai dideles, kaip — nutautimą, šeimos pairimą, vaikų nemokymą lietuviškai, abejingumą tautiniams, religiniams bei kultūriniais reikalams visokias svertmoterystes ir kitokias "nečystatas", bet negali atleisti, kai tu kalbiesi su žmogum "iš anos pusės".

Mūsuose gausų visokio visuomenės susiskaldymo. Būtų keista, kad turto, išsilavinimo, polinkių, pažiūrų į gyvenimą ir daugelis kitokių klausimų neturėtų reikšmės žmonėms reikštis pavieniai ir grupėmis. Bet iš visų susiskaldymų spaudoje ir susiejimuose ypač skauda tik vienas: kad mes, šiaip daug kur vieni kitų skirtingumus pakęsdami, nesutariame, kaip ir kur įspirti bolševikams. Atvažiuoja koks bolševikas iš tėvynės arba ir čia pat koki bolševikų pakaliką surandame ir — o tempora! — kai kas išdrįsta su jais visai draugiškai kalbėtis ir t. t. Ogi kitiems taip norėtųsi įspirti, kad ne tik 1945 metais įspirtas užpakalis, bet ir bato galas niežti! Va, ir skaudina širdį susiskaldymas! Kaip gražu būtų, jei 1945 metų nuotaikos nepasentų!

Betgi 1945 metų nuotaikos jau seniai nupliko ar pražilo. Tos nuotaikos mirs. Kuo greičiau mirs, tuo geriau. Kas įsipyko gyvas būdamas, to mirties neapgailima.

Lietuvių Bendruomenė pasirinko ne tolerancijos, bet pažiūrų nivelavimo kelią. Kas per daug pasireiškia nenoru įspirti bolševikams, tą numatę "išskirti iš bendruomenės". Vadinas, yra tokia procedūra, kad, rodos, po tam tikro balsavimo lietuvių ar lietuvių visuomenės tam tikrai grupei nusi-dėjęs asmuo turėtų susiprasti ir lietuvių tautai patarnauti iš lietuviškos visuomenės pasišalindamas!

LB praktika panaši į Žečpospolitos laikais praktikuotą baniciją. Tai buvo teismo sprendimu nusikaltusio išskyrimas ir iš visuomenės ir iš įstatymų globos. Ilgainiui ir toji banicija išsigimė. Atsirado kartą bajoras, iš banicijos sprendimų pasisuvęs apsiaustą ir ... atvykęs į seimą. Vieni bajorai čia kaltino karalių neįvedant tvarkos, o kiti šaukė, kad karalius neturi teisės su savo policija skriausti bajorą, nors ir akiplėša. LB vadai irgi pamėgino baniciją (rodos, "pasalino" mūsų bičiulį Almy), o toliau elgiasi primityviau, nei XVII amžiuje: apsieina ir be teismų ir be balsavimų. Buvo kartą kviečiamas "visų" lietuviškų laikraščių redaktorių suvažiavimas (prieš kelis metus). Nereikėjo jokios kitokios procedūros: kažkas pasikasė 1945 metais bolševikų įspirtą užpakalį ir šie jums sprendimas: kai kuriuos laikraščius išskyrė. Deja, toks "sprendimas" tik vienas iš daugelio, virtęs nuolatine paklaikusia praktika, eina nuo New Yorke, kur Vakselis "išskyrė" Babicką, per Chicagą, kur Jasaitis pasitelkė ramovėnus ir kovojo su Cicerio vaikais, eina ligi Pacifiko krantų.

Laiškai Lietuviams tikrai užčiuopė vieną pačių didžiųjų mūsų visuomeninių negerovių, kur tebestūksome prie bambizų ir šla-pių mergų gydymo. Tolerancijos stoka privedė prie to, kad skaldomės ten, kur reikia vienybės.

Tolerancija yra didelė vertingos visuomenės dorybė. Ji turi ryšio su sugebėjimu įvertinti ir skirti visuomenei pragingas pažiūras nuo tų pažiūrų, kur tebėra tikslu gėrio siekimas, nors į tą gėrį siūlomi kiti keliai. Žurnalas Laiškai Lietuviams ėmėsi vertingo darbo.

Kiekvienam sezonui skirtingos pažiūros

Pernai Montrealy pasaulinės parodos proga vietos lietuvis klebonas Jucevičius susitikinėjo su tarybiniais lietuviams, susizavėjo ryšių su tėvyne galimybėmis ir prasme. Nuvažiavo į Chicagą ir žmones stebino minčių drąsa. Pasakė ir daug tiesos.

Kun. dr. Jucevičiaus silpnybė ta, kad jis iš gautų įspūdžių per greit daro sprendimus. Siemet jis nuvažiavo į Lietuvą, pamatė ten daug rusų ir nedažytų tvorų (ir daug kitokių nedažytų bei blogai dažytų daiktų). Ir dabar jis pradėjo gvoltą šaukti, kad Lietuvoje lietuvių jau maždaug žūsta. Kad ir žūsta, bet gal galėtų bent liekanas išgelbėti su jais bendraudami? Ne, Jucevičius jau net savo pernykščių pažiūrų nepriminė, nesistengė nieko iš tų pažiūrų gelbėti. Težūva jos, ne-labosios!

Iš tikrųjų yra taip, kad Lietuvos gyvenimas nėra vien paviršutiniškai susirinktų įspūdžių ar pasikalbėjimų su iš ten atvykusiais kaladėlėmis. Ten gyvenimas nėra toks paprastas, kaip iš Amerikos kontinento nuvykusiems kartais pasirodo. Rusų gausybė

Tęsiama 5 psl.

"Žvilgtelėkite į foto aparatą" - naujai išrinktas JAV vice-prezidentas, Maryland valstybės gubernatorius Spiro T. Agnew sako V. Tysliavienai, atvykusiai į jo sukvietą spaudos konferenciją San Francisco, Cal. priešrinkiminės kampanijos metu. Visiems tautybių spaudos ir radijo atstovams (dalyvavo apie 200) Nixon-Agnew komitetas apmokėjo kelionės ir viešbučio išlaidas. Lietuvių laikraščius atstovavo: Vyt. Alseika (Drauga), Gudelis (Naujienas), Sonda (Kėleivis), Laikūnas (Dirva), kun. Bučmys (Darbininkas), Vaidyla (Santarvė), Skirius (Lietuvių Dienas), V. Tysliavienė (Vienybė).

Iš kairės ir iš dešinės

Atkelta iš 4 psl.

ir nedažytos tvoros su gausybe kitų nekaip dažytų atributų ten nėra pati tautos gyvenimo esmė. Yra žmonių, kur visą gyvenimą praleidžia pvz. Amerikoje ir miršta to gyvenimo Amerikoje nepažinę. Nelengviau pažįstamas ir Lietuvos gyvenimas, kuris dabar sujauktas netolimų karų, politinių pasikeitimų, socialinių persitvarkymų ir t. t.

Pernai Jucevičius palinksmo tuos, kurie ieško su tėvyne ryšių, šiemet paguodė tuos, kurie nuo tėvynės grėžiasi. Ką jis guos ir ką linksmis kitamet? Duok, daktare, kiekvienam sezonui po naują linksmybę!

Betgi kun. Jucevičiaus žodžiuose pernai buvo daug šilimos Lietuvos lietuviams ir nieko nebuvo apie rusus ir okupaciją. Šiemet kun. Jucevičius daug ko pasakė apie rusus ir okupaciją su priepaustomis, bet tos pernyktės šilimos Lietuvos lietuviams neišsivadėjo. Taigi, pro pažūrų pasikeitimo linksmybės yra pagrindo įžūrėti tą patį, nepasikeitusį tik neišsivysčiusį Jucevičių, tebevertinantį ryšius su tauta, bet ir suprantantį rusų vaidmenį ir siekimus Lietuvoje.

Dėl ivykių Čekoslovakijoje

Kaip jau žinome, Čekoslovakijoje komunistai savo komunistinį dyšelį buvo pasukę tokia kryptimi, kad rusai neištvėrė ir įsikišo. Čekoslovakai ėmėsi tvarkytis taip, kaip ligi šiol niekas iš Maskvos ištikimų komunistų nesitvarkė. Nors jie patys raminosi ir rusus ramino, kad Dubček reformos komunistui išganingos, bet rusams žodinių patikimų buvo per maža.

Rusams nelauktai, čekoslovakai pasirodė esą nepaprastai ir vieningi ir kaip komunistai gudrūs. Čekoslovakai savo lošimą lošė taip užtikrintai ir neklysdami, kad rusams prisiėjo nusinuoginti prieš visą svetą -- ir prieš komunistus ir prieš kapitalistus. Kai per eilę metų iš Rusijos tegirdėjome tik apie taiką ir tautų laisvę, tai čekoslovakų atžvalgiu rusams nepavyko paslėpti siūlo galus: jie svetimam krašte atsirado kaip agresoriai ir taikos laužytojai, nešą priepaūdą.

Megino "dirbti" rusų propaganda, pasaulį įtikinėti. Deja, jau seniai nebuvo girdėję tiek įžulius ir per blogai užmaskuoto melo, kiek jo paskleidė Tasso agentūra.

Štai nieko ypatingo: čekoslovakams ar pigesne ar brangesne kaina turi paaiškėti, kam jie priklauso; rusams paaiškėjo, kad laisvių ir taikos deklamacijos yra gražūs daiktukai, bet dar daugiau reikalingos skaitlingos divizijos, parengtyje laikomos; visam pasauliui paaiškėjo, kad Vakarų jėgos dar ir dabar tiek pat neryžtingos ir neapsisprendusios, kaip ir nuo II-jo pasaul. karo

pabaigos. Svarbiausia, paaiškėjo, kad gyvename nenormaliais laikais, dabartis reikalinga atomazgos, kurios žmonija gal po metų, gal po dešimtmečių susilauks.

Čekoslovakijos dabartis yra mokslas, didelis ir platus kursas tokiam institute, kur dėstomi politikos pagrindai. Jei pas mus tokio instituto su tokio kursu nėra, tai mūsų politiniai veiksniai turėtų jį įsisteiginti. Ir mokytis, studijuoti, tyrinėti, pažinti, prisitaikinti Lietuvos reikalui ir sovietų reikaluose vis kuo mažiau klysti. Studijos padėtų jei ne orientuotis būsimuose įvykiuose, tai bent suprasti dabartį, nesekant įvykiams iš paskos lyg blogai prisegtai uodegai. Čekoslovakijos įvykiai parodė, kad sovietų atžvilgiu per maža orientacijos Vakaruose iš viso. Na, bet ma juos pikis, tuos Vakarus: čia didžiuliai žmonių ir medžiagų ištekliai, net ir didelės klaidos čia nėra mirtinai pavojingos. Kas kita su mūsų maža tautele ir su ypatingai blogais mūsų reikalais: čia politinė išmintis turi atstoti ne tik politinę išmintį, bet ir visokią kitokią didžiųjų tautų galybę.

SU MOKYTOJU NESUTINKU. Atsakymas į Girkakalio rašytą laišką.

Iš Chicagos "Mokytojas" man rašo taip: -- Numirė katė" autoriui. Gerbiamasai būsi ir vėl prašovęs pro šalį. "Pamokyt!"

... O kam? Ar negerai parašyta? Ir kodėl katė negali numirti? Tamsta galvoji vis senoviškai, neprogresuoji. Gyvenimas eina pirmyn. Ir kalba keičiasi. Matyt, kad niekad nepaėmėi geresnio vadovėlio į rankas savo kalbai patobulinti. --

Toliau laiško autorius man nurodo Šv. Tarybos ir Kult. Fondo aprobuotą vadovėlį, matyt, parašytą šio laiško autoriaus bičiulio (kitai argi reklamuoti!). Tik nesuprantu, kaip buvo galima šio laiško prieduose, kurie telpa net šešiuose prirašytuose ir keturiuose neprirašytuose puslapiuose, taip iškoneveikti tą vadovėlį, iš kurio patariau man mokytis.

Ponas "Mokytojaus", rašote, kad aš "ir vėl" esu prašovęs pro šalį. Kur esu prašovęs anksčiau ir kodėl jūs manęs laiku nepamokėte, kad "ir vėl" prašoviau? Nežinau, kaip dabar, bet jaunas būdamas šaudžia neblogai, kariuomenėje už blogą šaudymą būvių neskutau.

Taip pat, ponas "Mokytojaus", aš netikiu, kad jums pavyko išmokyti karvę žvengti. Jei ten iš tikrųjų žvengė, tai jau nebuvę jokia karvė, o arklys ar kas nors iš dviejų, kurie išmoka žvengti be didesnių pastangų.

Pabaiga 8 psl.

mes

Atkelta iš 4 psl.

pasisakė vos keletas istorikų. Išskirtini mūsiškis Z. Ivinskis ir amerikietis prof. A. E. Sennas.

Būdamas istoriku pats prof. Z. Ivinskis Lietuviškoje enciklopedijoje pareiškė:

— Apžvelgiant vokiečių ir kitų naujus tyrinėjimus, panaudojant dabar jau lengviau prieinamą archyvinę medžiagą keliuose federalinės Vokietijos archyvuose, JAV įstaigų turimuose mikrofilmuose ir naujai spausdintus šaltinius, yra reikalingas lietuvių istoriko tyrinėjimas apie Vasario 16 aktą, jo atsiradimą ir tą svarbų Lietuvos atstatymo laiko tarpį (1917-1918).

Profesoriaus Ivinskio panaudotas žodis "Lietuvos atstatymas" kaip tik kelia abejojimų. V. Trumpa, pavyzdžiui, klausia:

Kas iš tikrųjų buvo 1918 m. Lietuva? Ar Lietuvos valstybinės tradicijos tęsia, ar kažkas visiškai naujo?

— Jis, kaip ir mes, linksta manyti, tai buvo kažkas visiškai nauja. Tai aiškiai pabrėžė dr. A. Alseika, 1924 metų leidinyje "Lietuvių tautinė idėja istorijos šviesoje." Sakė:

— Lietuvių tauta, turėdama garsią istorinę praeitį, ėjo nepriklausomybę mūsų amžiuje įvykdyti etnografinėse, ne istorinėse ribose. Atgimė ne senoji, bet užgimė naujoji demokratinė Lietuva, kaip gimė Latvija ir Estija, visai neturėjusios istorinės praeities.

Trumpa pasakoja:

— Kad galėtų atsirasti Lietuvos nepriklausomybės idėja, reikėjo pirma nuversti vadovaujantį visuomenės sluoksnį, su jo liublininės unijos programą.

Tautinė idėja, kurios vaisius buvo Vasario 16-tosios pareiškimas, gimė tam tikrame Lietuvos visuomenės sluoksnyje — valstiečiuose — ir tai tik tada, kada atsikratyta sulenkėjusios bajorijos, kunigijos ir šviesuomenės (reiškia, kada "tauta išbudo"). Idėjos pagrindu buvo sveikas valstietiškas nusistatymas būti savo žemės pilnu šeimininku. Iškilio šūktai: Lietuva lietuviams, ir Lietuva atsikračiusi svetimų ir savų despotų (kaip skelbė P. Višinskis).

Idėją griežtai iškėlė 1884 m. į Ameriką atvykęs jaunas Jonas Šliupas, kuris lenkams ir lenkuojantiems 1887 m. išleido lenkų kalba knygėlę Litwiny i Polacy (New Yorke). Čia pareiškė, kad "Litwa chce być niepodległą politycznie!" (Lietuva nori būti politinai nepriklausoma!) Toliau pabrėžė, kad siekiama valstybė būsianti "etnografinėse ribose". (Reiškia, ne istorinė Didžioji Lietuvos kunigaikštystė). Jos pagrindinis elementas esanti liaudis — valstiečiai.

Prisiminkime istoriko prof. Senno žodžius apie Lietuvos valstiečių sukurtą naują nepriklausomos Lietuvos valstybę:

— Siūloma keletas teorijų aiškinti lietuvių tautinės valstybės atsiradimą. Viena teigia, kad lietuviai, vieni vieni visus priešus patys nugalėdami, valstybę sukūrė veik be jokios paramos iš svetur. Kitos smarkiai puola Vokietiją, ar Vakarų galybes, kam jos, girdi, Lietuvos valstybė, o gal ir pačią tautą sugalvojusios savo nešvariems tikslams. Tikrovėje, vienu sakiniu priežasties išaiškinti negalima. Lietuvos sukūrimas išaugo iš revoliucijų didrusiuose, buvo pirmojo pasaulinio karo šalutinis gaminytis, ir dvidešimtojo amžiaus demokratijos dvasios bei tautinio sąjūdo — apsisprendimo Zeiteigisto atspindys. Sykiu tai buvo ir tam tikro tautinio sąjūdžio čiukuras. Todėl teorija, siekianti išaiškinti Lietuvos tautinės valstybės atsiradimą turi dėmesin imti visus šiuos atvejus. Be to, įvykiai viduje ir užsienyje buvo neatskiriamai sujunti, todėl vieny be kitų suprasti negalime. — (The Emergence of Modern Lithuania, 1959, p. 222).

VYSKUPIJA PRADĖJO KALBĖTI SU LIETUVIAIS

VYTAUTAS ZALATORIUS

Po metus trukusio triukšmo Chicagos vyskupijos atstovas pagaliau atėjo į lietuvių susirinkimą lapkričio 10 d. paaiškinti vyskupo politikos šv. Kazimiero kapinėse.

-- Sv. Kazimiero kapinės yra lietuviškos kapinės, -- tikino kokių tūkstančių tautiečių Ford City parodų salėje J. Philbinas, 35 katalikiškų kapinių administratorius Chicagos arkivyskupijoje.

Arkivyskupija turi kapinių valdybą, kuriai vadovauja keturi vyskupo paskirti direktoriai: prelatas V. Černiauskas, F. McElligottas, E. Plo-winskis ir kun. F. Niemeyeris. Ši direktorių taryba sprendžia esminius klausimus, o kasdieniniam kapinių darbui vadovauja Philbinas.

Chicagos lietuviai nepatenkinti savo kapinių suamerikoninimu, o ypač naująja laidojimo tvarka, pagal kurią viešos apeigos pasibaigia kapų koplyčioje. Kapų darbininkai vėliau karstą nuveža ir palaidoja vieni, kai laiko turi.

Philbinas nemato jokių kliūčių išplėsti lietuvių kalbos naudojimą kapinėse paminklų užrašuose, instrukcijose ir korespondencijoj. Žodis "Lithuanian", kuris buvo dingęs nuo kapinių pavadinimo lentelių, prie įvažiavimo, vel atstatytas, ir dabar kapinės oficialiai žinomos kaip "St. Casimir Lithuanian Cemetery".

APLINKYBĖS VERCIA

Kapų koplyčios klausimas esąs kompolikuotesnis, anot Philbino. Maždaug prieš 10 metų kapų administracija suprato, kad Chicagos gyven-tojų skaičius smarkiai išaugo kartu su pramone, kad pareikalavimas darbo jėgos bus didesnis ir kad kapinėms būsią sunkiau gauti darbininkų. Tada buvę sumanyta kiekvienose kapinėse pastatyti koplyčias, į kurias mirusieji galėtų būti atlydėti ir palikti. Darbininkams tada nereikia laukti, kada pasibaigs apeigos prie vieno ar prie kito kapo. Kai susirenka daugiau karstų, jie juos, užkabina ant mašinos krano, išvežioja ir

palaidoja. Mašinis aptarnavimas.

Prieš leidžiant į duobę, karstas dar įdedamas į cementinę dėžę ir aklina uždaromas. Anksčiau tai buvo daroma prie duobės. Dabar šalia koplyčios yra dirbruvė, kur karstas užlydinamas. Tai, anot Philbino, dabar padaroma daug geriau. Tokioje cemento dėžėje kūnas ir karstas smarkiai pasunkėja ir grabinėjai, net ir norėdami, jo jau nebegalėtų pakelti ir nuvežti prie duobės. Todėl ir buvo pradėti naudoti sunkvežimiai panašūs į tuos, kurie nuvelka sudaužytuosius automobilius. Ant krano užkabinta ir nuo grandinės tabaluojanti cementinė dėžė buvo labai neestetiškai ir neįprastas vaizdas artimiesiems, kurie po koplyčios apeigų dažnai pasilikdavo ir laukdavo, kol mirusį nugabens prie duobės. Tokia laidojimo procedūra ir sukėlė aštrų žmonių nepasitenkinimą ir protestus.

-- Jūsų balsas girdimas vyskupijoj, -- tvirtino Philbinas. -- Jokia Bažnyčia, jokia kapinių administracija negalėtų tyčia skriausti savo žmonių. Tai būtų plovimas šakos, ant kurios sėdima.

REGIS VEDA

Susirinkimui pirmininkavo A. Būga, o Philbinui vertėjavo A. Regis. Pasauliečių teisėms lietuvių šv. Kazimiero kapinėse apsaugoti komiteto priminkas. Šis komitetas ir susaukė jau ketvirtą masinį susirinkimą.

Žmonės iš publikos turėjo progos pareikšti savo skundus ir pateikti klausimus. Vienas skundų buvo, kad laidojimo sunkvežimiai sužaloja paminklus, ypač virš žemės neiškilusias paminklines lentas. Philbinas užtikrino, kad kapų administracija pasirodusi visus nuostolius atlytinti. Reikia kreiptis į administracijos įstaigą: 1400 S. Wolf Rd., Hillside, Ill.

Philbinas keletą kartų pabrėžė, kad visas šis triukšmas dėl kapinių yra dalinai vienas kitų nepažinimo ir nesuskalbėjimo problema. Girdi, administracija tiksliai nežinanti, ko žmonės nori, o žmonės nesupranta, su kiais sunkumais administracija kovoja.

Čia jam Regis ir kiti atsakė, jog ilgą laiką kapinių valdytojai jokio dėmesio lietuvių skundus nekreipė, o kapinių valdybos direktorius prel. V. Černiauskas net slėpė nuo vyskupijos, kad tokių skundų esą.

Susirinkusiųjų pyktis ir vėl nukrypo į šį Marquette parko parapijos kleboną, kuris ir kituose reikaluose neatsižvelgia į savo parapijos lietuvių nuotaikas.

Plojimu priimtos A. Gulbinsko ir J. Bertašiaus rezoliucijos kreiptis į kardinolą Kodl ir prašyti, kad jis sių dvasiškį iš kapų, direktoriaus pareigų pašalintų ir perkeltų į kitą parapiją.

LIETUVIAI KITOKIE

Susirinkimas pademonstravo du skirtingus galvojimo būdus, kurie pasireiškia ne tik kapinių, bet ir pasaulio tvarkyme. Šaltas, biznieriškas, faktais paremtas anglosaksiškas metodas ir emociškas, faktų nežinąs arba juos ignoruojąs, asmeniškais pergynimais paremtas, rytų europiečio veikimas.

-- Aš dar nemačiau taip blogai informuotų žmonių, -- vienu metu burbtelėjo į mikrofoną Philbinas, nustebintas skundų įvairumu ir gausumu. -- Mes turime su dėmesiu vienas kito išklausyti. Kokias informacijas aš galiu jums suteikti, jei jūs iš anksto manimi netikite? Niekas pasaulyje nėra 100% teisus.

Philbinas išaiškino, kad lietuvių kaip tokie kapinių savo nuosavybėje niekad neturėjo, todėl esą neišmanoma jų jiems grąžinti. Pagal valstijos įstatymą, Chicagos arkivyskupas yra kapinių savininkas! Žmonės, kurie nusiperka sklypą gauna tikrai teisę neribotam laikui tuo sklypu naudotis vyskupijos nustatytais sąlygomis! Taip jau esą buvę nuo 1859 m., kada įsisteigė pirmosios katalikiškos kapinės Chicagoje. Angliškas teisinis terminas tokiam žemės naudojimui yra "easement".

Garsiems protestams iš salės aidint, Philbinas tvirtino, kad ir Europoje dideliuose miestuose kapinės turi pa-

PAKEISTAS NAUJU. Vietoj šio 1950 m. statyto medinio kryžiaus, kurs supuvo per 18 m., ciceriečiai gavo naują, padarytą iš plastikos.

Foto V. Zalatoriaus

našias problemas ir yra panašiai tvarkomos. Jis pasakė, kad Vienos kardinolas Austrijoje yra net leidęs katalikus laidoti deginant. Jis taip pat pateisino prieš keletą metų šv. Kazimiero kapinių žemės dalies perleidimą Mariot vidurinės mokyklos statybai. Pabrėžė, kad arkivyskupas turįs teisę tvarkyti Bažnyčios turtą kuo tikslingiausiai. Jei kada reikės, sako Philbinas, vyskupas galvės paime žemės iš kitam tikslui skirtą fondą ir perves ją šv. Kazimiero kapinėms.

Tolimesniu kapinių atlievinimu dabar rūpinasi 12 asmenų komitetas, į kurį įeina po du atstovus iš Regio va-

dovaujamo Bendruomenės komiteto, sklypų savininkų d-jos, Amerikos Lietuvių Romos katalikų federacijos, kapų valdybos, lietuvių klebonų ir jų patikėtinių.

VIEŠEJO
DR. LEVAS VLADIMIROVAS
IR E. JUŠKYS

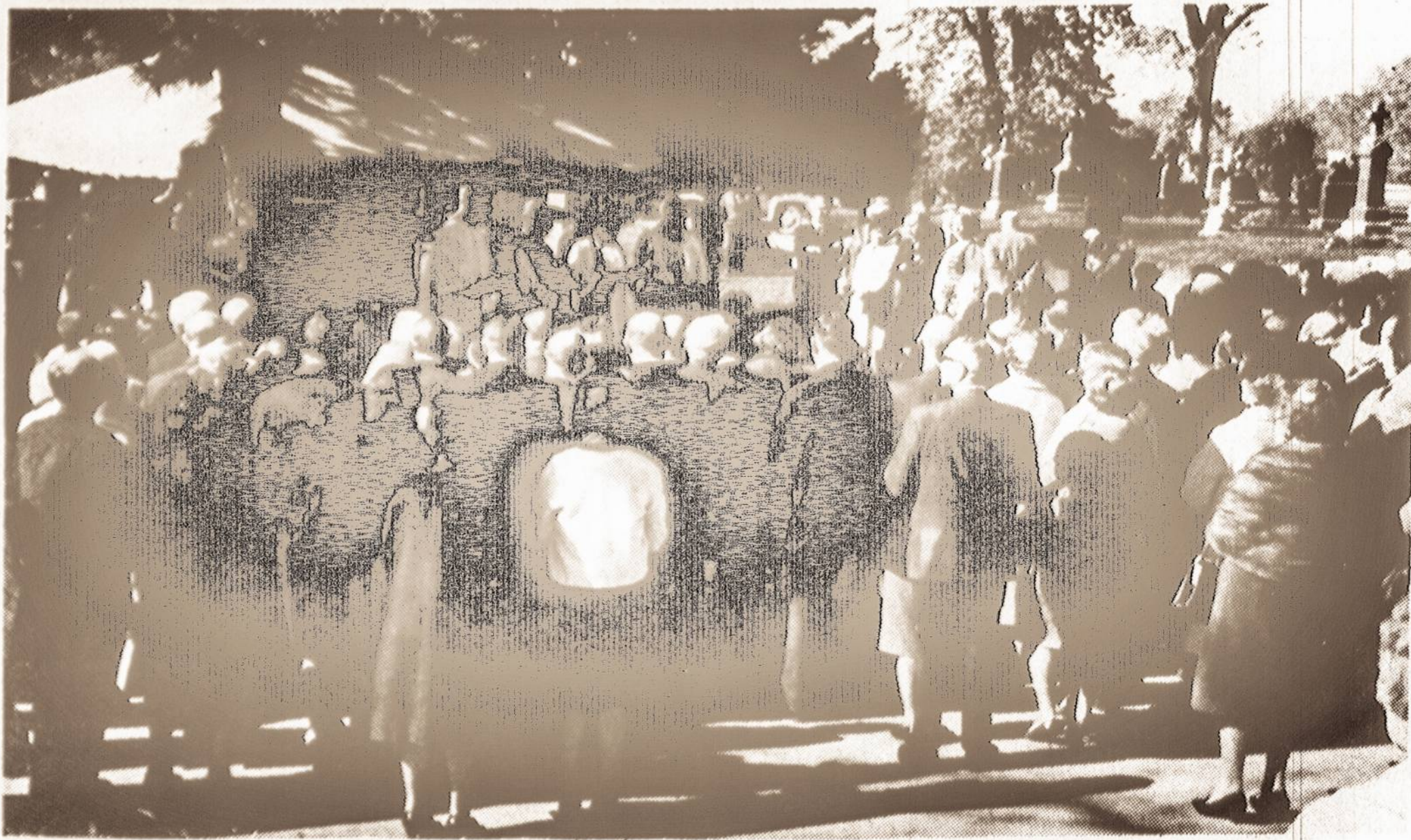
Dr. L. Vladimirovas, JT Bibliotekos direktorius lapkričio 6 atvyko į Chicago ir dvi dienas praleido Amerikos Bibliotikinių draugijos suvažiavime. Jis rino medžiagą savo knygai, urią yra užsakiusi viena Amerikos leidykla.

Svečias lankėsi pas vietinius lietuvius, liuanistikos rinkėjus, viešėjo prof. Žilevičiaus muzikologijos archyve. Be to, klausėsi sol. Norikos koncerto Prudential auditorijos salėje. Į New Yorką dr. Vladimirovas grįžo lapkričio 10.

Zymusis svečias Chicagoje vies antrą kartą. Jis čia yra lankęsis 1961 m. su suvietinė bibliotikinių grupe. Sekančiais metais, prieš grįždamas į Lietuvą, jis žadėjo dar kartą užsukti.

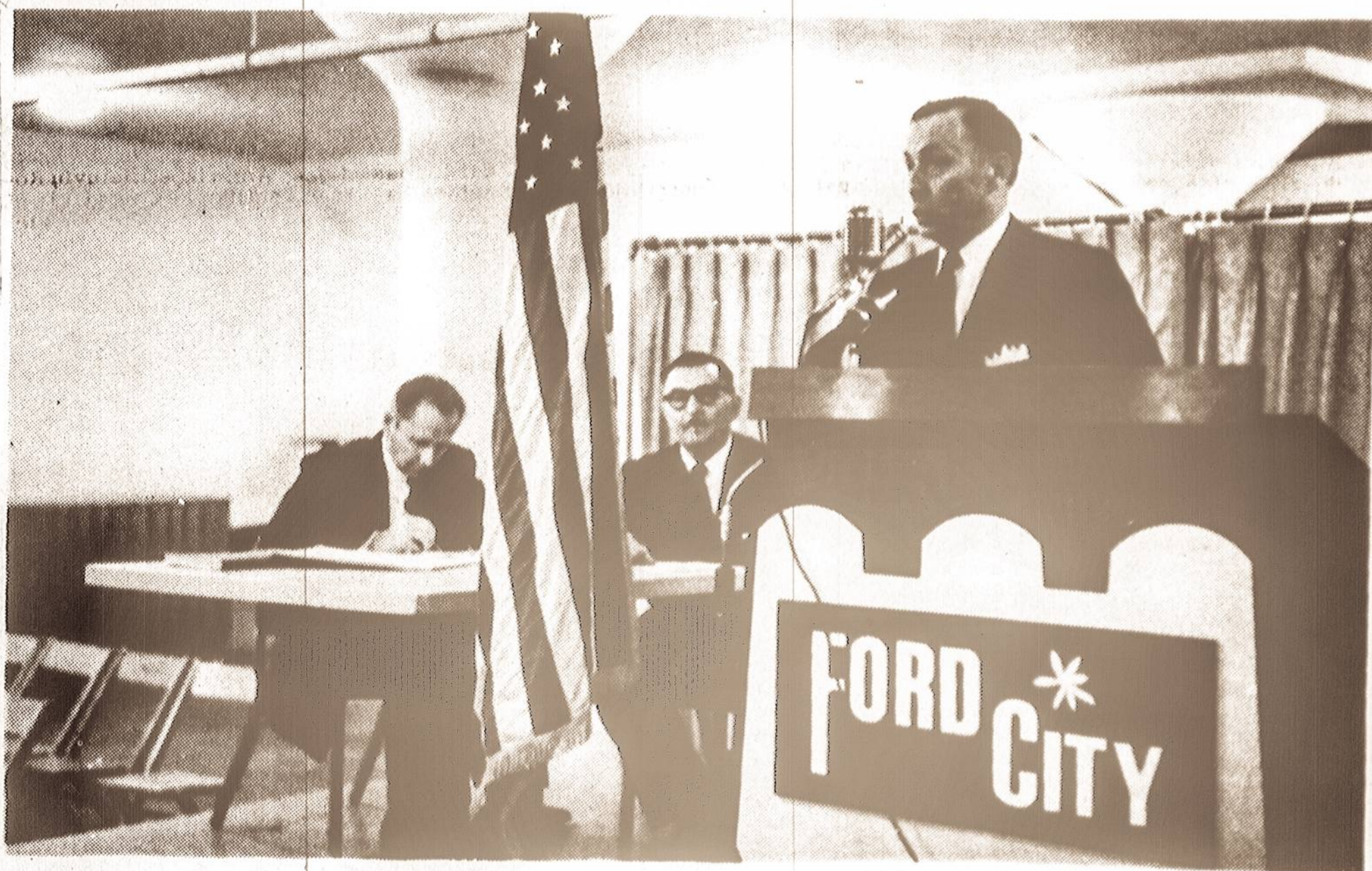
Naujasis sovietų ambasados Washingtone sekretorius E. Juškys, kuris pakeitė į Lietuvą grįžusį V. Zenkevičių, Chicagoj buvo lapkričio 10 ir čia praleido kelias dienas. Jis kalbėjo sovietų - amerikiečių draugijos rengime, o taip pat buvo susitikęs su nemažu būriu tautiečių.

* Sofija Vadopalaitė-Rukšienė iš Vokietijos lankosi Jungtinėse Valstybėse. Viešėjo Chicagoje pas seserį Vėrienę, ir Kalifornijoje.

SV. KAZIMIERO KAPINESE.

Foto V. Zalatoriaus

VIRSUJE: SMŪTELIAI nemiršta. - Šv. Antano parapijos klebonas J. Stankevičius lapkričio 3 d. Ciceroje prie Chicagos šventina naują plastikinį kryžių suprojektuotą J. Muloko ir padirbtą R. Sodeikos. \$2,000 už kryžių sumokėjo buvęs klebonas prel. I. Albaviciaus.

KAIRĖJE. SVEIKI ATVYKĖ. A. Regis, Pasauliečių teisėms Lietuvių šv. Kazimiero kapinėse apsaugoti komiteto pirmininkas, atidaro IV šios organizacijos susirinkimą lapkričio 10 d. Chicagoje. Iš krato sėdi susirinkimo sekretorius K. Barzdukas, oviduryje dienos pirmininkas A. Būga.

APACIOJE (kaireje) dalis publikos. (Dešinėje) - Chicagos arkivyskupijos 35 katalikų kapinių adm. J. Philbinas aiškina kapinių politiką Chicago lietuviams lapkr. 10 d. Fordcity salėje.

NUOTRAUKOS
V. ZALATORIAUS

STEBĖTOJO PASTABOS

Lietuvių Laisvės komiteto patalpose New Yorke, kurias, kaip ir patį komitetą, išlaiko amerikiečių pinigai, buvo neformali veiksmų konferencijė, kuriai mūsų diplomatinės galvos, St. Lozoraitis pasiguodė tamsia mūsų diplomatinės ateities. Pinigų algoms ir išlaikymui, kol Amerika Baltijos kraštų okupacijos nepripažįsta, yra, bet jau nesimato kandidatų senstantiems ir išmirstantiems mūsų pareigūnams pakeisti.

Idomu, Lozoraitis įstojo į Vienybės žmonių pozicijas, pasisakydamas, esą netikslu smerkti visus, kurie santykiuoja su Lietuvos lietuviais, nes pastarieji, jo nuomone (o tai buvo nuomonė ir anuomet mus lankiusio V. Banaičio), ne visi pasidavėliai, net partijos nariuose. Diplomatinis šefas priminė, kad Lietuvoje žmonės laisvės trokšta kaip oro. Išėlyvų pareiga, rodos, būtų to oro "papumpuoti".

Metinė Kanados lietuvių diena šiemet įvyko Toronte, kurios metu suruošė ir pasikalbėjimą apie Lietuvos rusinimą. Mintis reiškė kun. F. Jucevičius, J. Audėnas, P. Lukoševičius ir 3 savaites šiemet Lietuvą lankiusi M. Vasiliauskienė. Pirmieji nieko naujo nepasakė. Pavyzdžiui, šį rudenį į universitetą Vilniuje priimti 2,675 nauji studentai. Nei kun. Jucevičius, kuris Vilnių buvo, nei J. Audėnas nežinojo, kiek lietuvių, kiek rusų, kiek kitataučių. Nežinojo ir kodėl rusinamoje Lietuvoje universiteto kieme, universiteto teatro studija penkiems šimtam žiurovų suvaldino mistiko, ne materialisto, Vydūno 5 veiksmų tragediją Pasaulio Gaisras.

Svarbesni buvo Vasiliauskienės iš Lietuvos parsivežti įspūdžiai. Ji sakė, kad lietuviai savo būklę Lietuvoje gerai supranta ir visur siekia būti pranašesnis, negu rusas. Klūdo senas tautos negalavimas -- girtuokliavimas -- prieš kurį anais laikais sėkmingai kovojo vysk. Valančius, kovojama ir dabar. Išėlyviai, sako, prieš rusinimą galėtų padėti: būklės supratimu, medžiagiškai, uždarmo pralaužimu ir tikėjimu laimėti.

Filosofas dr. A. Maceina, į Laisvę žurnale filosofuoja apie dabartinės Lietuvos lankymą. Girdi, nužvelgtinas, nes "komunistai mums į pripygtinai siūlo". Matyti, mie-

las daktaras neseka mūsų katalikiškos spaudos, kurioje neseniai buvo pranešimų apie komisarių užvožtus naujus finansinius ir biurokratinis lankymams varžymus.

Dr. Maceina "vienybiskai" pareiškia: "Šių lankymų politinis atžvilgis, manau, yra perdėtas. Lankytojas, paprastai, krašto pavergimui nepripažįsta nei nepripažįsta. Jį veda asmeniškai sumetimai, kurie nieko bendro neturi su tarptautine teise ar Lietuvos tarptautine padėtimi. Todėl lankymą ir ryšius nereikėtų matuoti politiniai."

Gaila, kad dr. Maceina pats savo patarimu nesivaduoja, nes tuoju sušlubuoja, padeklamuodamas: "Lankymus reikia matuoti psichologiškai ir vertinti kaip nesusigaudymą (?) ir todėl nesubrendimą (?) laiko dvasiai komunistų taktikai (?) suprasti." Kas būtų, jei mes imtumėm ir šitokiu "psichologiškumu" pavertintumėm šią dr. Maceinos pastabą?

Kalbėse apie pirmojo Lenkijos karo attache pulk. Miltkewicziaus Londone išėjusią atsiminimų knygą, mūsų buvęs diplomatas dr. P. Mačiulis primena įdomų, 50 metų Vasario 16 pareiškimo sukakčiai tinkamą faktą. Pasakoja:

-- Jei lenkai (pavyzdžiui, prof. Dzielanowskis įžangos žodyje Miltkewicziaus atsiminimams) sako, lietuviams nedera Vilnių savintis, nes jų ten 1918 metais tebuvo 2 ar 3 gyventojų nuosimčiai, tegul pasiklausia, kiek gi lietuvių buvo Kaune 1914-1918 metais? Gal keli šimtai, daugiausia gal tūkstantis. Tačiau, niekas niekur negincija Kauną tuomet nebuvus Lietuvos teritorijai!

Šiandien Vilniuje ne 2 ar 3 nuosimčiai, bet virš 40% lietuvių. Atėis laikas, kada lietuvių nuosimtis Vilniuje bus toks, koki lietuvių pakėlė Kaune, nepriklausomai gyvendami 1918-1940 metų laikotarpiu.

Lietuvos operos solisto, V. Noreikos koncertai Kanadoje ir Amerikoje, rodosi, visur paliko įspūdį, koki menininkas V. A. Jonynas išsinešė, trečlusyk Noreiką išgirdęs Montreale. Sako:

-- "Koncertas, be abejo, mo, lieka vienu gražiausių kultūrinių įvykių lietuvių gyvenime. Iki naujo pasimatymo!"

Vienybė nuo 1960 metų kovoja dėl tokių koncertų Amerikos lietuviams ir kovą, atrodė, po 8 metų laimi.

SKONINGA PARODA. - Chicagos Bendruomenė suorganizavo lietuvių pasirodymą devintoje metinėje tautinių grupių mugėje lapkričio 2 - 3 dd. Šį paviljoną apipavidalino Z. Juškevičienė. Pro jį praėjo keliolika tūkstančių žmonių.

Foto V. Zalatoriaus

Vaižgantas -- Tumas syki pareiškė:

Konservatyvė iki kaulo smegenų Lietuva. Malonu, kad kaulo smegenys ir Amerikoje ir Lietuvoje "suliberalėjo."

Tai dar vienas įrodymas kaip svarbu yra finansiniai paremti tolimesnį Vienybės leidimą. Tai seniausias lietuvių laikraštis pasaulyje, visada kovojęs bei kovojęs už sveikiausią ir tautai naudingiausią idėją!

Operos ir baletų teatras Vilniuje sezoną pradėjo operomis: Kryžkelėje (pusiau propagandinė, 50 metų bolševikų smurto sukakčiai), Jura ir Kastytis, Paklydę paukščiai (pusiau propagandinė), Sevilijos kirpėjas, Rigoletas, Gulbių Ežeras, Du kalavijai, Miegančioji gražuolė ir Porgy and Bess (amerikiečių).

Lietuvoje lankėsi Rytų Vokietijos delegacija, kuriai vadovavo Europos katalikų Berlyno tautos konferencijos sekretorius, žurnalo Begegnung redaktorius Hubertus Guske. Delegacijoje -- žurnalistas Johan Zillig iš Dresdeno, klebonas Carl Dietrich iš Lenzen, Paul Richter iš Frankfurt ir Dittmar Hintner iš Dellsch. Svečiai lankė Vilniaus bei Kauno bažnyčias, susitiko su Lietuvos dvasiškiais.

DĖMESIO!

dovanų siuntėjams į LIETUVĄ, ir USSR

Mes džiaugiamės galėdami pranešti, kad sparčiai padidėjus klientų skaičiui ir veiklai mums pasiekė pasiekti tokių pagerinimų:

1. Pagreitinti užsakyto dovanų pristatymą.
2. Suprastinti Vnešposyltorg'o užsakymų vykdymo procedūras.
3. Padidinti Vnešposyltorg'o krautuvių ir sandėlių skaičių visoje U.S.S.R.
4. Padidinti visokių prekių pasirinkimą -- drabužių, medžiagų, avalynės ir t.t.
5. Sudaryti naują sistemą patvirtinimui, kad užsakymai įvykdyti. Pasek pavyzdžiu tūkstančių mūsų klientų, kurie patyrė, kad dovana per

PODAROGIFTS, Inc.

yra geriau negu:

- A. Siuntinio siuntimas iš čia (jokio mūto užsakymams per Podarogifts);
- B. Money order arba banko perlaida (negalioja specialiose Vnešposyltorg'o krautuose);
- C. Jokių kitų primokėjimų (Vnešposyltorg moka mums komistiją).

APLANKYKIT MŪSŲ PARODINĘ SALĘ

NEW YORKE

Siųskite savo užsakymus ar klausimus į

PODAROGIFTS, Inc.

(Vieninteli dovanų atstovai JAV-se)

220 Park Ave. South (corner 18th Street)
New York, N. Y. 10003
Tel. 212-228-9547

arba į prie jo prisijungusias firmas:

COSMOS PARCELS EXPRESS CORP.
45 West 45th Street, New York, N.Y. 10036
Tel.: 212 CI 5-7905
arba į bet kurį jų skyrių

PACKAGE EXPRESS & TRAVEL AGENCY, Inc.
1776 Broadway, New York, N. Y. 10019
Tel.: 212 581-6590 581-7729

arba į bet kurį jų skyrių

GLOBE PARCEL SERVICE, INC.
716 Walnut Street, Philadelphia, Pa. 19106
Tel.: 215 WA 5-3455
arba į bet kurį jų skyrių

Su mokytoju nesutinku

Atkelta iš 5 psl.

Kalba tikrai keičiasi. Pvz. prieš trisdešimt metų daug kas mūsų klampojo po molyne tėvynėje ir nei negalvojo vyžas vadinti šūsais. O dabar vadina. Ir daugiau naujų žodžių mūsų kalboje atsirado, pvz.: porčiai, beismentas, steikas, pysvorkas ir t. t. Gerb. "Mokytojas" savo laiške irgi prispyšvorkino, prisidivorsavo taip, kad ir pats netikėjo mane jo laišką ligi galo perskaitysiant. Už tai ant galo už perskaitymą padėkojo gražiu lietuvišku "Tenkju..."

Deja, lietuvių kalba "tikrai keičiasi" tik kai kurių išėlyvių kalboje taip, kaip ji savo laikais keitėsi. Naujoje lietuviškoje celtungoje" ar "Bromo atvertoje ing viečnastj". Lietuvių kalba keičiasi ir "netikrai", pvz. isnyko dviskaltis, atsiranda naujų žodžių, keičiasi kai kurių žodžių prasmė ir t. t. Bet tai yra natūrali kalbos evoliucija, nieko bendro neturinti su kalbos darymu ir darytojais.

Tarp mūsų lietuvių kalbos reikalais rūpinasi mažytis žurnaliukas vardu Gimtoji kalba. Labai gaila, kad jis toks mažas ir toks nereikšmingas, bet dėl to yra visų pirmiausia kalbas mūsų visų abejingumas ne tam žurnaliukui, bet -- lietuvių kalbai.

Prieš kurį laiką Gimtoji kalba apžiūrėjo Dirvos kalbą. Apžiūros išvada buvo tokia: nieko nebus, reikia Dirvai pakeisti redaktorių. Ir ką jūs manote, tautininkai redaktorių atleido. Žinoma, jie aiškinasi tai padarę taupumo sumetimais, bet politikų aiškinimais ne visada reikia tikėti...

Gerb. "Mokytojui" ir jo kritikuojamam bičiuliui siūlau tarpusavy susirasti du nauju Gimtosios kalbos skaitytojus.

Tiesa, ką, ponas "Mokytojai", turėjote galvoje, kai rašėte "Šv. Taryba"? Tokiu vardu šventosios neradau jokiam šventųjų gyvenime. Gal tai -- "švietimo" ar "šveitimo" taryba? Bet tuomet reiktų kitaip trumpinti, nes "šv." nors ir neturi patento, bet per daugelį amžių vis reikšdavo "šventą".

V. Noreikos koncertas Chicagoje

JUOZAS KREIVĖNAS

Lapkričio 9 Chicagoje, Prudential Bldg. Auditorium, buvo Vilniaus operos solisto Virgilijaus Noreikos koncertas. Akompanavo Žaneta Noreikienė, Vilniaus operos koncertmeisterė. Tai buvo bene pirmasis JAV lietuvių koncertas, kur programą išpildė „iš anapus“ atvykę artistai.

Koncerto programa dviejų dalių: aštuonios lietuvių kompozitorių dainos ir aštuonios arijos bei dainos nelietuviškos (didžiuma jų buvo padainuotos išverstos į lietuvių kalbą, kas pas mus, gaila, nedažnai būna). Ir viena ir kita programos dalis buvo gerojai papildyta, publiškai šaukus biso.

Girdėjome tarybinės Lietuvos auklėtinius. Virgilijus Noreika, 1935 Šiauliuose gimęs ir baigęs Vilniuje konservatoriją, nuo 1957 jau Vilniaus operos solistas. Dainavęs plačiai Lietuvoje, o taip pat ir Helsinkyje, Berlyne, Budapešte, Kopenhagoje, Milane, Maskvoje, Kanadoje ir daug kur kitur, savo repertuare turi 30 operų. Jis yra lyrinis tenoras su gan gera balso medžiaga, bet pasaulyje tenka girdėti dainininkų ir su kiek geresnėmis balso medžiagomis. Betgi jis puikiai laikosi scenoje, geros išvaizdos. Jo stiprybė — interpretacija. Gerai išbalansuotos ne tik ištisos dainos, ne tik atskiros frazės, bet savo vietą ir reikšmę turi kuone kiekvienas garsas. Jis gerai taria lietuviškai, bet yra mokesis Italijoje, už taigausio jo dainose itališkos mokyklos bruožų. Didelė muzikinė ir sceninė kultūra publiškai veikia taip, kad koncerte Noreika būna publikos, ypač lietuviškosios, įsimylimas. Be abejo, Noreika yra didelis menininkas.

Noreika dainą sugėba perduoti taip, kad net tokioj „Šių nakčiai“, kurioj, pasak VI. Jakubėnų, štai nieko nėra, bet Noreikos interpretacijoj šis tas buvo. Pats dainininkas norėjo, kad ne tik žmonės jį matytų, bet kad ir jis žmones matytų, todėl prašė koncerto metu negesinti šviesų. Ir jis dainavo puikiųjų mūsų liaudies ir patriotinių bei pramoginių dainų. O salėje jis tegalėjo matyti ligi paskutinių galimybių prisikimčius žmones, jo dainų užburtus, dažną besišluostantį ašaras.

Grįžtant prie Noreikos itališkosios mokyklos, reikia pasakyti, kad iš esmės jis ir palikęs lietuviškas bernelis, itališkai priešdai nesunkiai atrenkami. Jam nepavyko lietuviškai dainavime aklimatizuoti itališko „e“, kuris lietuvių kalboje, tur būt, visai netinka.

Žaneta Noreikienė, gimusi 1938 Kaune ir baigusi konservatoriją Vilniuje, kaip ir Virgilijus, yra Vilniaus operos koncertmeisterė. Su visokiais akompanavimais jai tenka turėti daug reikalo, už tai ir čia, akompanuojant Virgilijui, matėsi labai aukšto laipsnio jautrumas. Ritinių neišsilyginimų ne-

buvo. Skambinimas spalvingas, prie solisto prisitaikymas pavyzdingas.

Po koncerto priėmimo mūsų Stasys Baras tiesiog ir pareiškė, kad jis Noreikai tokios žmonos akompaniatorės pavydi. Yra ko pavydėti.

Po koncerto rengėjai sudarė progą apie šimtinei svečių susikimšus ankštoje patalpoje studentiška pabendrauti. Čia abu Noreikus matėme paprastus ir patrukliai draugiškus. Virgilijus pasakė kalbą, kurioj priminė mus išskyrusi likimą. Bet, pasakė, ir tėvynėje ir išeivijoje visi mes esame toki patys lietuviai.

Visa savaitė prieš koncertą pakvietimai jau buvo išplatinti. Bent dar vienas Noreikos koncertas buvo būtinas, o gal dar ir ne vienas. Deja, rengėjai negavo koncertui salės. Noreikos jau išvažiavo. Nepataisomieji optimistai dar tikisi juos kartą Chicagoje vėl girdėti.

Koncertą rengė grupė jaunosios kartos lietuvių intelektualų. Jie vengė čia įmaišyti politinio elemento. Tai jiems pasisekė. Draugas įdėjo koncerto skelbimą ir kronikoje skelbė kitų žinių. ALTo valdyba šaukė specialų posėdį, norėjo Draugą pasmerkti už palankumą koncertui. Posėdy pasmerkimui nesurinko balsų. Nutarta laikytis neutraliai, tylėti. Mūsų visuomenėje nelengvai besisprendžiančioj ryšių su tėvyne problemoj Draugo dienraštis vis labiau artėja prie sprendimo, laikydamasis rimto atsargumo bei santūrumo.

Chicagoje atsirado ir pagundos koncertą piketuoti. Sako, susirinko septynetas, pradėjo jau ir plakatus gaminti. Bet ant galo tik paskelbė piketuosią, o piketuoti paliko vieną Dilį, daugelio lietuviškų parengimų piketuotoją. Gaila, o būtų buvę labai gražu.

Ne vieno mūsų tautiečio nuotaikas išreiškė Naujienose Alfonsas Nakas:

— Jeigu čia kultūrinis bendradarbiavimas, tai aš prieš jį nieko neturiu. Ir tene-mano keli fanatikai-ekstremistai, kad man kas smegenis perplovė.

Atsitiko taip, kad lietuvių tauta nenūmire po mūsų 1945 metais pabėgimo į Vakarus, nors mes bėgti pagrindo turėjome net per daug. Rusų savavaliavimų pavėsy lietuvių tauta ne tik atsistatė, bet ir išaugino gausius kadrus įvairių menininkų bei mokslininkų. Iš Vakarų atvykstančius tautiečius jie svetingai priima. Atvyksta pas mus į Vakarus ir džiaugiasi, jei mes juos svetingai priimame. Kas kitaip elgiasi ar šioj ar anoj pusėj, elgiasi maždaug išdaviškiškai savo tautos ir tėvynės atžvilgiu. Lietuvių bei lietuvių tautai tuo didžiau nuostolinga, kuo ilgiau pas mus bus šios tiesos nesuprantančių ir savo nesupratimą nepagrįstai vadinančių patriotizmu.

Juozas Tysliava lenkų rašytojo atsiminimuose

JUOZAS TYSLIAVA (1902-1961) jaunystės metais daug laiko praleido užsienyje. Palyginti mažai žinomam poeto Paryžiaus, kur jis daugiausia gyveno 1925-1932 m. (išvažiavęs studijuoti žurnalistikos), laikotarpiui nušviesti dekingos medžiagos teikia jo amžininko, lenkų rašytojo avangardisto Jano Bzenkovskio (Brzękowski, g. 1903) atsiminimai. Apie J. Tysliavą jis rašė knygoje „Išlaisvintoji vaizduotė“ („Wyobraźnia wyzwolona“, Warszawa, 1966). Net seniai J. Bzenkovskis išleido daug platesnę atsiminimų knygą „Krokuvoje ir Paryžiuje“ („W. Krakowie i w Paryżu“, Warszawa, 1968), kurioje užtikame ir vieną kitą naujesnį faktą apie mūsų poetą (kai kurias jo pazintis, gyvenimo vietą ir t. t.). Gausių knygų iliustracijų tarpe yra ir grupinė, čia perspausdinama nuotrauka. Padaryta vieno menininkų sambūrio pas prncų potą P. Dermė (Dermée) metu: paskutinėje eilėje pirmas iš desines stovi Juozas Tysliava.

Namų pirkimo, pardavimo, apdraudos ir visais reikalais kreipkitės į

REAL ESTATE & INSURANCE
John Orman Agency

GERIAUSIAS PATARNAVIMAS

Pildomi miesto, valstybės ir federalinės valdžios mokesčių paraiškimai.

110-04 JAMAICA AVE. RICHMOND HILL, N. Y.

Telefonas

Virginia 6-1800

PETER'S
Bar & Grill

Sav.
PETRAS KADAS

Jauki vieta
įvairūs
gėrimai.

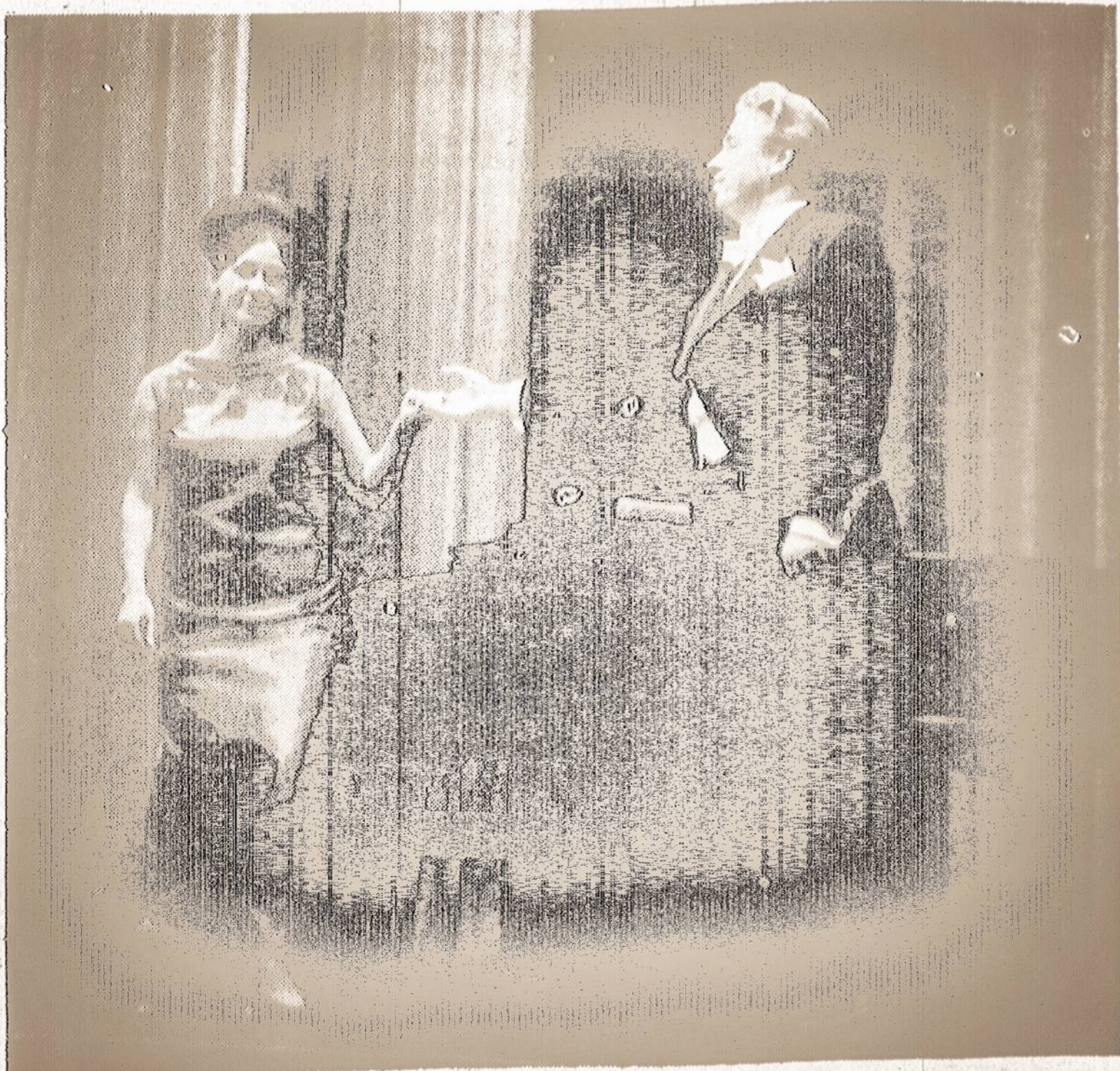

Graži salė
pobūviams bei
susirinkimams.

KVIEČIAME IR LAUKSIME JŪSŲ ATILANKANT

459 Grand Street
Brooklyn, N. Y. 11211

Telefonas:
EVERgreen 4-8698

VIRGILIJUS NOREIKA SU ŽMONA ŽANETA.

Foto V. Zalatoriaus

Iš Lietuvos rašytojų pasisakymų

Lietuvos gyvenimą galime šiek tiek pažinti ne tik į ten nuvykus, bet ir skaitant ten išleistus raštus. Keli žurnalai, keli laikraščiai, knygos ir albumai -- mus leidžia įsijungti į savo tautą, gyvenančią Lietuvoje, ir draug su ja, išgyventi jų patiriamus vargus bei pasidžiaugti kai kada jiems tryškančiais pragiedrulliais. Tai gana ryškiai galime matyti rašytojų pasisakymuose biografijas rašant, iš jaunųjų dramaturgų sukurtytų veikalių.

Sįsiek pažymėsime kelių rašytojų išsireiškimus, kurie atkreipė mūsų dėmesį, skaitant 1967 išleistą knygą "Tarybų Lietuvos rašytojai".

Išsireiškimai daugumoje jaunų rašytojų, augusių dabartinio režimo Lietuvoje ir ėjusiu mokslus komunistų priežiūroje.

A. M., gimęs 1943 m., pasakoja, kad karas jo šeimą išardęs, tėvas atsidūręs tolimoje Komijoje... "Kai mokykloje klausdavo, kur tėvas, atsakydavau, kad nežinau, nors matydavau, kaip senelė virdavo žirnių kožę, gruzdavo į puodus ir dėdavo į fanerines siuntinių dėžutes, o senelis plaustydavavo tabakos lapus. Žinojau, kad tai tėvui".

Sis pats rašytojas primena ir dabartinę Lietuvos poną, kurį jam ryškiai pavaizdavęs kolūkio pirminkas, kuomet jis pasakodavo apie to lūkio laimėjimus. "Atvažiuodavo su savo mašina, užlipdavo į braškiančią trībūną ir kalbėdamas dūšaudavo, nes buvo labai storas. Nereikėjo geresnės valždinės priemonės įsivaizduoti ponui. Po to aš pastebėjau, kad jo sūnus turi kelis kostiumus, o aš vaikščiau su šturkščiu puspalcčiu, persiūtu iš senelio millinės. Janonis tapo suprantamas ir mėglamas".

R. K. gimė 34 m. Papasakojęs vaikystės vargus, tampa komjaunuoliu ir patiria skaudžios neteisės. Tai pergyvenę tūkstančiai jaunųjų ir jis savo pasakojimu nieko nenustebinsias. Pavydi jis jaunajai kartai, kuri gimusi jau šlapus didelių pakitimų ir šalies ir visuomenės ribose. "Bet tai anaipol nereikšia, kad gyventi pasidarė lengviau. Man atrodo, jei anksčiau buvo kovojama dėl duonos, tai dabar reikia kovoti už žmogų, už taurią ir šviesią jo asmenybę ir, be to, kartais dar sudėtingesnėmis sąlygomis".

K. S. apgailestauja, kad negimė bent 20 metų vėliau. "Jei būčiau gimęs ne 1932 m., o 20 m. vėliau, sunkūs batai nebūtų prinešę į mano vaikiską samonę visokio šlamšto, ir nuverstų stabų vietoje jau būtų žaliavęs gležnas pavasario daigas".

"Mums kartais nelengva. Trukdo eneracija. Krėslai, giliai nugramzdinę įtakingą svorį... Naujos, erdvesnės literatūrinės ir visuomeninės formos kartais nesutelpa ankštuose pakaušiuose, kur dar ne maža vietos užima nuverstų stabų postamentai... Tebūna gerbiami tie, kurie už tiesą nebijo sumokėti daugiau, negu ji duoda. Taip pat už laisvę, ir už meilę, ir už gryną sąžinę... Prie minėtų idealų dar būtina prijungti demokratiją, kurią turėtų suboraiuoti didysis socializmo idealas. Pažangos medis minta mūsų nepasitenkinimo syvais".

V. P. rašo: "Nuo keturiolikos metų prasidėjo mano komjaunimo, o paskui ir partijos aktyvistų gyvenimas: agitavo mane, agitavau aš, vadovavo man, vadovavau ir aš kitiems... Ir visur mane lydėjo šventi, tada beveik malda tapusieji žodžiai: -- Taip reikia!

O, pasirodo, daug ko nereikėjo. Pasirodo, nemaža man tada artimų ir brangių žmonių zuvo be reikalo. Pamenu, kaip mane patį, jau partijos kandidatą, su visais komjaunimo kelialapiais ir komunistų rekomendacijomis kuo šturkščiausiai išgujo iš aukštosios jūreivystės mokyklos Leningrade vien už tai, kad aš gyvenau okupuotoj teritorijoje ir to-

dėl galėjau būti užverbuotas fašistinės žvalgybos. Ir kai aš, tos baistos neteisybės apakintas, neišlaikiau ir politinėje komisijoje pakėliau balsą, manęs mokyklos viršininkas paklausė: -- Tai ką, užsigavai? Ant Tarybų valdžios užpykai?

"Ne, papurčiau galvą, ant jos aš neturiu teisės pykti, aš komunistas..."

"Mane baugino nepilnamečio ir iš anksto pasmerkto žmogaus ateitis, man buvo gėda prieš tuos šimtus jaunuolių, kuriems vadovavau ir kurie tikėjo kiekvienu mano žodžiu. Jeigu šitaip galima pasielgti su manim, su aktyvistu, tai ko tada gali tikėtis eiliniai -- krintausi ne vien dėl savo nelaimės."

A. M., gimęs 1929, šitaip kalba: "Taip prasidėjo mano pažintis su platesniu pasauliu. Karo metal... šiltinės epidemija, didžiulė karo belaisvių stovykla, dar pusgyvių plikų lavonų pakrauti vežimai, girgždantys į šilą vakarais kelių dešimčių tūkstančių alkanų žmonių riksmas ir jam nuslopinti iš didelio galingumo garšiakalbių sklindanti vokiečių klasikinė muzika. Paskui atėjo pokario metal su nematoma fronto linija ir akivaizdžiais tragiškais padariniais... Sunkiom dienom mane guodžia mintis, jog lietuviško žodžio dirvoje dar yra vietos ir daugiausiai plūgti, ir žagrei, ir kauptui, su sąlyga, kad ambicijos būtų proporcingos įrankio dydžiui ir atliktam darbui."

B. M. prisimena: "Gilius ir sunkius pėdsakus mano gyvenime paliko karas, sudrumstė ramią gyvenimo tekę, privertė mus, vaikus, pažvelgti į gyvenimą suaugusių akimis. Jautria siela susilietė su kraupiais, pilniais tragizmo įvykiais".

M. S., papasakojęs apie savo vaikystę ir jo pirmuosius raštus, jis su ironija taria:

"Žinoma, neužginta man šypsotis iš savo naivumo ir to rausvumo, kuriuo nuspalvintas nemažas mano ankstyvųjų apsakymų pluoštas... Mums teks ryžtis kaip nors įveikti literatūrinės inercijos galią, bent trumpam atitrūkti nuo pamėgtų motyvų, kurie jauja į kraują... teks imtis degančių problemų, ieškoti ir atrasti tai, kas nenurodyta jokiuose receptuose."

"Mes gyvename tokiu laiku, kai ryškėja dideli socialiniai ir visuomeniniai pakitimai, o taip pat tokia sparti mokslinė-techninė evoliucija, jog mūsų akyse keičiasi buitis, daugelio žmonių mąstymas..."

"Eidama į naujus horizontus, nūdienė literatūra nuolat sugrįžta į praeitį, naujai performuodama didžiųjų mūsų pirmtakų sukaupą patyrimą."

Evangelikų suvažiavimas

Evangelikų lietuvių sinodo ketvirtasis suvažiavimas įvyko spalio 27 New Yorke. Dalyvavo per 100 atstovų. Pamaldas atnašavo ir kalbėjo kun. dr. P. Dagys ir prof. dr. K. Gudaitis.

Tarp sveikinių gauta ir iš Lietuvos evangelikų. Pobūvyje pasidalinant mintimis, prisiminta, kad tautinei lietuvių veiklai pagrindus davė Martynas Mažvydas (1520-1563) išleidęs pirmąją knygą lietuvių kalba 1547 Catechismusa prasty Szadei ir giesmyną. Sv. Rapollonis (1485-1545), Karaliaučiaus universiteto profesorius lietuviškai parašęs Dieva Tewa išmintis. Kristijonas Donelaitis (1714-1780) kurio pasaulinio mąsto kūriniai Metal šlandien išversti ir dar tebeverčiami į daugelį kalbų.

Į V sinodą įrinkti: prof. dr. K. Gudaitis iš Chicago, pirminku; kun. dr. P. Dagys iš New Yorke ir inž. J. Preikšaitis iš Toronto -- vicepirminkais; adv. M. Nagys -- sekr.; nariai -- kun. M. Preikšaitis, J. Stiklorius, M. Gelžinis, R. Brakas, J. Sneideraitis, A. Orentas, R. Sležas, K. Kregždė.

J. Vaznelis iš Chicago, V. Noreika iš Vilniaus ir St. Baras iš Chicago susitinka Toronto, Kanadoje.

Lietuviai Kalifornijoje

Lietuvių Veteranų Sąjoga "Ramovė", ir Saulių Damento kuopa, lapk. 24 d. rengia iškilmingą Lietuvos ginkluotų jėgų atkūrimo 50 metų sukaktį. Tai iškilmei yra numatyta tokia programa.

10:30 val. šv. Kazimiero bažnyčioje ramovėnų ir Saulių sąjungų vėliavų pašventinimas, Pamaldos už žuvusius dėl Lietuvos laisvės ir pamokslas.

12 val. dienos parapijos salėje iškilminga akademija ir meninė dalis. Po to bus banketas. Iškilmeje kviečiami dalyvauti visi kariai ir visa visuomenė. Minėjime dalyvaus ir kaimyninių tautų karių atstovai ir jų organizacijos.

* Sol. Antanas Pavasaris, spalio 22 dieną gavo iš Lietuvos liūdną žinią, kad ten mirė jo brangia mamytė Konstancija Pavasarienė. Spalio 27 dieną, 10:30 val. šv. Kazimiero bažnyčioje už vėlionės sielą buvo atlaikytos šv. Mišios, kurių metu pats mirusiosios sūnus glė-

dojo solo, savo motinos atminimui.

* Antanas Saulaitis, vyr. skautų vadovas, iš Waterbury, Conn., buvo atvykęs į Los Angeles dalyvauti aukštiname Lietuvos skautų jubiliejaus minėjime. L. A. skautai dalyvavo pamaldose, turėjo iškilmingą sueigą parapijos salėje ir programą. Ta proga daug skautų veikėjų gavo žymenius.

ADVOKATAS

C. A. VOKET

(VOKIETAITIS)

41-40 74th Street
Jackson Heights, N. Y.

Telefonas: NEWton 9-6620

CARPENTER

CABINET MAKER

CUSTOM BUILT

CABINETS

- BOOKCASES
- ANTIQUE REPAIRING
- FORMICA WORK SPECIALISTS

AUGUST VILENIŠKIS

119-20 JAMAICA AVENUE
RICHMOND HILL, N. Y.

VIRGINIA 7-5760

JUOZO BANDŽIUKO
Baras ir Restoranas

Cia vaišinsitės ir vaišinsi ne tik Amerikos veik visais gėrimais -- alumi, vynu ir dar stipresniais. Gausi ir importuotų iš Europos ir kitų kraštų. -- Jauki vieta susitikti, pasikalbėti ir džiaugtis gyvenimu su maloniais draugais.

110-12 JAMAICA AVE. Richmond Hill, N. Y. 11418
Tel. 846-9286

WHITE HORSE
Tavern

BARAS IR RESTORANAS
Duodami polaidotuviniai pietūs.

86-16 Jamaica Ave.
Woodhaven, N. Y.
Tel. Virginia 6-9319

FRANAS BRUČAS
Savininkas

SPORTAS

Edvardas Šulaitis

Lietuvių laimėjimai olimpiadoje

Olimpiniuose žaidimuose Lietuvos atstovas pirmą kartą laimėjo aukso medalį. Šiuo laiminguoju tapo Danas Pozniakas, lenkų kilmės senas vilnietis. Jis finalinį susitikimą laimėjo be kovos, nes jo priešininkas rumūnas Monea, ankstesnėse rungtynėse buvo susižeidęs ir negalėjo rungtyniauti.

Daugiausia dėmesio buvo kreipiama į Joną Čepulį, kuris sunkiasvorių klasėje irgi iškopė į finalą. Čia jis susitiko su amerikiečiu George Foreman prieš kurį negalėjo atsilaikyti. Jau pirmame runde jaunas Amerikos negras sukrūvino Čepulio nosį ir jį gerokai apsvaigino. Antrame runde Čepulis irgi patyrė stiprių smūgių ir teisėjas kartą suskaitė iki aštuonių, nors Čepulis stovėjo ant kojų. Likus 15 sek. iki rundo pabaigos teisėjas nutraukė kovą ir amerikietį paskelbė laimėtoju techniškai nuokautu. Tačiau nežiūrinto, lietuvių sidabro medalio laimėjimas yra didelis atsieikimas.

Iš 10 lietuvių atstovų (vienas dar buvo nuvykęs kaip treneris) net devyni sugrįžo su medaliais. Tai buvo pats geriausias lietuvių pasirodymas olimpinių žaidimų istorijoje. Sidabro medalį laimėjo moderniosios penkiakovės atstovas Stasys Šaparnis, kuomet Sov. Sąjungos komanda užėmė II vietą (komanda sudarė 3 žmonės).

Bronzos medalius nusinešė Žalgirio aštuonvietė, kurioje be lietuvių plaukė ir kitų tautų (dabar priklausančių Sov. Sąjungai) sportininkų. Čia medalius gavo: Z. Jukna, J. Jagelavičius, J. Motiejūnas, V. Briedis ir A. Bagdonavičius.

Bronzos medaliu pasiūso ir M. Paulauskas, žaidęs Sov. Sąjungos krepšinio rinktinėje, kuri laimėjo III vietą. Paulauskas buvo vienas geriausiųjų taškų medžiotų.

Be medalio liko Apolinaras Grigas, kuris, plaukdamas dviviete valtimi, apalpo ir iš varžybų iškrito.

Amerikos ABC televizija per savo programas rodė ir lietuvių sportininkus, bet, gaila, jog visur juos pristatė rusais.

Buvo matomos dvi paskutinės minutės iš Sov. Sąjungos susitikimo su Brazilija dėl bronzos medalių krepšinyje. Čia paskutinį krepšį pelnė M. Paulauskas, kuris buvo pristatytas 23 m. amžiaus rusu, turinčiu gerą ateitį.

Spalio 27 d. perduotos visos J. Čepulio rungtynės su amerikiečiu. Ir čia Čepulis buvo linksniuojamas kaip rusas.

Tie, kurie teigia, jog rusai nori lietuvių ir kitų tautų sportininkus pasiglemžti sau -- klysta: tą mieliai atlieka kaip tik neatsakingi amerikiečiai. Net ir Amerikos spauda tą patį padarė. Pavyzdžiui, Chicago Tribune korespondentas, kuris plačiai aprašė Čepulio finalines rungtynes su amerikiečiu, jį pavadino "Russian miner".

Olimpiniuose žaidimuose daugiausia medalių nusinešė amerikiečiai, antroje vietoje palikę Sov. Sąjungos atstovus. Amerikos sportininkai pasirodė kiek geriau negu buvo laukta, nors jų laimėjimus nustelbė "juodosios jėgos" propoguotojų nesportiški žygiai, kurie privertė kai kuriuos negrus nubausti, pa-

Boksininkas Jonas Čepulis, kuris rungtyniavo prieš amerikiečių George Foreman.

Danas Pozniakas, lenkų kilmės vilnietis, laimėjęs aukso medalį.

šalinant juos iš komandos. Būta ir daugiau mažų nesusipratimų, tačiau bendrai olimpiada Meksikoje yra laikoma gerai pavykusia.

Olimpiadoje dalyvavo ir krepšinio veteranas Stepas Butautas, kelis kartus kaip Sov. Sąjungos moterų krepšinio rinktinės treneris, viešėjęs Amerikoje. Meksikoje jis buvo atvykęs, su Kubos krepšinio rinktinė, kurią jis rengė olimpiniam žaidimams.

Irklininkai Jonas Motiejūnas ir Vytautas Briedis, dalyvavę olimpiadoje.

Stasys Šaparnis

vienas geriausių pastarojo meto Lietuvos penkiakovininkų, kuris dalyvavo Meksikos olimpiadoje ir laimėjo sidabro medalį.

Colonial

FOODS

109-18 JAMAICA AVE.
RICHMOND HILL, N.Y.
Telefonas - 441-1070

LIETUVIŠKI
KOLDŪNAI, SŪRIS,
GRYBAI, DEŠROS,
IMPORTUOTI VALGIAI
ALUS IR VISOKIE
GARDUMYNAI.

Kviečiame apsilankyti.

LAI DOTUVIŲ DIREKTORIAI

Funeral Directors

JUOZAS KAVALIAUSKAS

LICENSED PENNA AND NEW JERSEY
1601 S. Second Street, Philadelphia, Pa.
Telefonas: DEwey 4-5136

CHARLES J. ROMAN

(RAMANAUSKAS)
1113 Mt. Vernon St., Philadelphia, Pa.
Telefonas: POplar 5-4110

STEPHEN AROMISKIS

(ARMAKAUSKAS)
423 Metropolitan Ave., Brooklyn 11, N. Y.
Koplyčia laidotuviams Tel. EVergreen 7-4335

M. P. BALLAS FUNERAL HOME

ALB. BALTRŪNAS-BALTON
660 Grand Street Brooklyn, N. Y.
NOTARY PUBLIC Tel. STagg 2-5043

JOSEPH GARSZVA

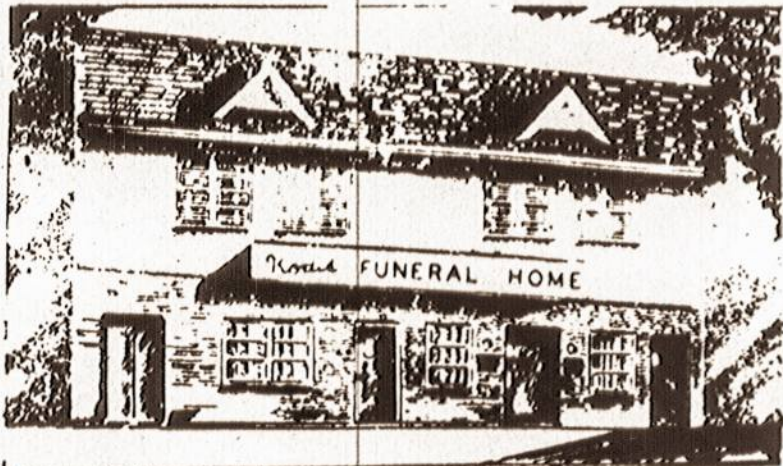
UNDERTAKER AND EMBALMER
JOSEPH J. GARSZVA, Jr.
231 Bedford Ave., Brooklyn, N. Y. 11211
Telefonas: EVergreen 8-9770

ŠIE LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI IŠNUOMOJA
AUTOMOBILIUS ĮVAIRIEMS REIKALAMS

DIDŽIAUSIA LAIDOJIMO ĮSTAIGA

Aptarnauja visų tikybų išpažintojus nuo 1941 m.

MODERNIŠKOS KOPLYČIOS

Nuoširdžiam ir pilniausiam aptarnavimui
Šaukite bet kuriuo laiku

DAVENPORT 6-1658

Kodis Funeral Home

63-06 FLUSHING AVE.
MASEPETH, NEW YORK

AUGUST W. KODIS

EDWARD A. KODIS

LICENSED FUNERAL DIRECTORS

VIENYBĖ

* Lietuvos diplomatinės šefas Stasys Lozoraitis, Jungtinėse Valstybėse viešėjęs du mėnesius, lapkr. 3 iš New Yorko išskrido į Romą. Jam viešinti Amerikoje rugsėjo 5 sulaukė 70 m. amžiaus.

* VLIKo seimas gruodžio 7 ir 8 dienomis įvyks McAlpin viešbutyje, prie 34 g-vės ir Broadway New Yorke.

* -- New Yorko BALF Vajaus komitetą šiame sudaro: pirm. jun. J. Pakalniškis, nariai dr. E. Noakas, M. Virbickienė, A. Kaunas, J. Jankus. Vajus vyksta nuo lapkr. 4 dienos.

* Elizabeth, N. J. Lietuvių Laisvės salėje, lapkr. 23 d., 7 v. v., ramovėnai ruošia Lietuvos kariuomenės 50 m. sukakties minėjimą. Dainuos Lionė Juodytė-Matthews iš Brooklyno, akompanuos Liūdas Stukas. Kalbės mokytojas Antanas Masionis.

* J. Audėno laiškas, kuriame Čekoslovakijos įvykiai suderinami su Lietuvos 1940 m. gyvenimu, tilpo The New York Times.

* Nukentėjusieji nuo okupantų nacių ir komunistų apie juos žinantieji lietuviai prašomi informacijų teikti Lithuanian Research Institute, 29 W. 57th St., New York, N. Y. 10019.

* Alice Lukas neseniai viešėjo pas savo dukrą į jos šeimą gyvenančius Buffalo, N. Y. Lukienė žentas John Hearn dabar eina atsakingas pareigas vienoje didžiulėje bendrovėje. Abudu Lukienės anūakai šiuo metu studijuoja universitetuose.

* Great Neck lietuviai bilietų į V. Noreiko koncertą lapkričio 24 d. Brooklyn Academy of Music gali gauti pas A. Šalčių, 77 Steamboat Rd., Great Neck, N. Y.

DAILININKAS ADOMAS GALDIKAS, spalio mėn. sulaukęs 75 metų amžiaus. Dailininkas tebėra toks pat kūrybingas, kokių buvo jaunatvėje.

Pagerbė Bronę Spudienę

LDD 7 kuopa pagerbė savo ilgametę pirmininkę suruošdami jai vakarienę P. Bručo salėje, Woodhaven, N. Y. Bronė Spūdienė šiai draugijai pirmininkauja 25 metus. Sukakties proga LLD kuopa jai padovanojo auksinį laikrodėlį. Nuotraukoje (apačioje) iš k. į d. sėdi Mačys, Šateika, Bronė Spūdienė, adv. S. Briedis, Pr. Spūdis ir O. Bložienė. Stovį: (iš k.) Alesčikas, Galdys, O. Barloff, Zalladuonis, Akelienė, V. Kalvelis, L. Šateikienė, J. Vilkaitis.

SOLISTAS VIRGILIJUS NOREIKA ruošiasi koncertui. Prie piano jo žmona Žaneta, kuri jam akompanuoja. Ji yra pasižymėjusi pianistė ir Vilniaus Valstybės Operos koncertmeisterė.

Foto E. Šulaičio

V. Noreika dainuos New Yorke

Atkelta iš 1 psl.

Virgilijus Noreika, sėkmingai koncertavęs Kanadoje praeitais ir šiais metais, į New Yorką atvyksta po koncertų Chicagoje lapkričio 9 d. ir Bostone lapkričio 17 d.

Kai tik Chicagoje lietuviai išgirdo apie Virgilijaus Noreikos koncertą - bilietai iš anksto buvo išparduoti per tris dienas. Buvo svarstoma toliau ruošti antrą koncertą, bent patenkinti tuos simtus lietuvių, kuriems bilietų pritrūko, bet tai buvo neįmanoma, nes solistas turėjo kitų įsipareigojimų. Chicago ir Bostonas, atrodo, Virgilijų Noreiką sutinka didžiausiu entuziazmu.

Kaip bus New Yorke, priklauso nuo šios apylinkės lietuvių. Reikia tikėtis, kad 1,200 vietų Brooklyn Academy of Music salė taip pat bus išparduota. Įžymiuoju Lietuvos solistu susidomėjimas labai didelis ir tose lietuvių kolonijose, kuriose solistas negalės dalyvauti. Tie lietuviai turės atvykti į New Yorką jį išgirsti.

Patyrus, kad Noreika tikrai atvyksta į JAV, greitomis buvo pasamdyta salė ir sudarytas komitetas iš lietuvių muzikos mėgėjų bei Noreikos rėmėjų. Ne visi asmenys pakviesti į komitetą sutiko įeiti dėl savo "oficialių" pareigų, bet beveik niekas neatsisakė asmeniškai talkinti.

Bilietai į Virgilijaus Noreikos koncertą bus platunami nuo lapkr. 15 iki koncerto dienos. Bilietai gaunami pas rengėjus, platintojus ir Academy of Music salės kasoje Brooklyne. Bilietų kainos \$5.00, \$4.00 ir \$3.00.

Po koncerto Vytauto Belecko Winter Garden restorano salėje bus priimamas ir susipažinimas su Virgilijumi ir Žaneta Noreikais.

APIE VIRGILIJŲ NOREIKĄ

Šis 33-jų metų amžiaus dainininkas gimė Šiauliuose, Lietuvoje, 1935 metais. Dainavimo mokėsi pas Kiprą Petrauską. Baigęs Vilniaus Valst. Konservatoriją, tolimesnės studijoms išvyko į Italiją. Buvo pakviestas dainuoti pagarsėjusioje La Scala operoje Milane, ypač pasižymėdamas "Madama Butterfly" ir "Rigoletto" spektakliuose.

V. Noreika yra dviejų tarptautinių dainavimo konkursų laureatas (Vienoje ir Maskvoje); dalyvavęs 30-tyje operų vyriausiuose vaidmenyse. Dainavęs operose ir koncertuose Helsinkyje, Berlyne, Budapešte, Kopenhagoje, Milane, Maskvoje, Leningrade, Sofijoje, Rygoje ir kitur.

Jo žmona Žaneta Noreikienė gimusi 1938 m. Kaune. 1960 m. baigė Vilniaus Valst. Konservatoriją. Nuo 1960 m. Vilniaus operos koncertmeisterė. Skambino kaip solistė su simfoniniu orkestru Lietuvoje ir kitur.

KONCERTO PROGRAMA

V. Noreikos koncerto programa susideda iš dviejų dalių. Pirmoje - lietuviškos dainos (komp. Bražinsko, Klovos, Kačanausko, Dvariono,

Tallat-Kelpšos, Gruodžio, M. Petrausko ir Gorbulskio kūriniai). Antroje dalyje - operų arijos iš Donizetti "Meilės eleksyras", Cilia "Arlietė", Ponchielli "La Gioconda", Leoncavallo "Pajacai", Verdi "Rigoletto", Tchaikovskio "Eugenijus Onegin", Puccini "Manon Lescaut".

KAIP NUVYKTI Į BROOKLYN ACADEMY

Salės adresas - 30 Lafayette Avenue, netoli Fulton St., Brooklyne. Tik vienas blokas nuo visų požeminių traukinių - IND, IRT, BMT. Ten pat sustoja ir Long Island traukiniai. Galima privažiuoti autobusais.

BILIETAI GAUNAMI:

Vienybėje, 192 Highland Blvd., Brooklyn, N. Y. Telefonas AP 7-7257.

V. Belecko Winter Garden restorane, 1883 Madison St., Brooklyn, N. Y. Telefonas EV 2-6440.

F. Bručo White Horse Tavern, 86-16 Jamaica Avenue, Woodhaven, N. Y. Telefonas VI 6-9519.

Aidas spaudos kioske, 94-17 Jamaica Ave., Woodhaven, N. Y. Tel. HI 1-1747.

Brooklyn Academy of Music kasoje nuo lapkričio 20 iki koncerto dienos, 30 Lafayette Ave., Brooklyn, N. Y.